

427+61-18

2016

Rg. N. B. 431.

શ્રીમદ્ધિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુજ્યો નમઃ

શ્રી આત્માનન્દપ્રકાશ.

ૐ

ૐ

સગ્ધરાવૃત્તમ્ ॥

ૐ

ૐ

લક્ષ્મીવાન સ્વીયલક્ષ્મીં વિસ્રજતુ પરમૌદાર્યયુક્તઃ સુકાર્યે
 વિદ્યાવાન સ્વીયવિદ્યાં વિતરતુ પરમાદાદરાદ્વૈ સુશિષ્યે ।
 લક્ષ્મીવિદ્યાદ્વયં તન્નિવસ્તુ પરમૈક્યેન સર્વેષુ સત્સુ
 'આત્માનન્દ પ્રકાશાદ્' ભવતુ સુખયુતો મર્ત્યલોકોઽપિનાકઃ ॥૧॥

પુ. ૧૮.

વીર સં. ૨૪૪૬ શ્રાવણ. આત્મ સં. ૨૫

અંક ૧ લો

પ્રકાશક-શ્રી જૈન આત્માનન્દ સમા-ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧ વર્ષારંભે માંગલ્ય સ્તુતિ.	...	૧ ૬ શ્રી તારંગા તીર્થનું ઐતિહાસિક	
૨ નવીન વર્ષે માંગલ્ય ...	...	દર્શન. ...	૬
સ્તુતિ. ...	...	૨ ૭ પ્રતિક્ષેપ અવસ્થાઓમાંથી છુટ-	
૩ ગુરુસ્તુતિ....	...	વાનો અભેદ ઉપાય ...	૨૪
૪ શ્રી આત્માનન્દ પ્રકાશના ગ્રાહ-	...	૮ જૈન દંડિએ લોકમાન્ય તિલક ...	૩૦
કાને આશિર્વાચન. ...	...	૯ તત્ત્વજિજ્ઞાસુ સજ્જનો પ્રત્યે	
૫ અભિનવ વર્ષે નિવેદન. ...	...	૩ પર્યુષણ પ્રસંગે બે બોલ. ...	૩૨

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૨) ટપાલ ખર્ચ આના ૪.

આનન્દ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈએ છાપ્યું-ભાવનગર.

સત્તરમા વ અપૂર્વ ભેટ. “ શ્રી દેવભક્તિ માળા પ્રકરણ. ”

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને મુકરર થયું છે, દર વર્ષ કરતાં આ વર્ષે મોટો અંથ કે જેના યોજક પ્રાતઃસ્મરણી શ્રીમદ્ કમળવિજય મહારાજના શિષ્ય પદ શ્રીએ આપો અંથ ઘણોજ અમ લાભ ઉપરહુ અંથમાં પાંચ પ્રકરણ આપવામાં આ ભક્તિ, ૩ દેવદ્રવ્ય સંરક્ષણ ભક્તિ, ૪ પાંચ પ્રકારની ભક્તિનું સ્વરૂપ સાદી અંકુકમાં આ અંથમાં આપવામાં આવેલ છે, ધર્મના કોષ પણ વિષયોનું સ્કુટ સ્વરૂપ માટે સમાજ માટે તે બહુજ આવરયક છે, આ દેવભક્તિમાળા અંથ પકન પાકન કરવા યોગ્ય છે કે જેથી તે પ્રભુભક્તિ માટે એક ઉત્તમ સાધન બને છે, એટલુંજ નહીં પરંતુ શ્રદ્ધા સાહત અને જાણપણથી થતી તે દેવભક્તિ મોક્ષમાં જવાને માટે એક નાવ રૂપ બને છે.

કાગળો વિગેરે, છાપવાના તમામ સાહિત્યની હદ ઉપરાંત મોંઘવારી છતાં દર વર્ષની જેમ આ વર્ષે પણ તેજ મુજબ નિયમિત ભેટની શુક્ર આપવાનો કમ માત્ર અમોઘેજ રાખ્યો છે. તે અમારા સુઝ બંધુઓના ધ્યાન બહાર હશેજ નહિ. ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર ટાઇપથી છપાઇ સુશોભિત આઇડીંગ સાથે પ્રસિદ્ધ થશે.

દીન પ્રતિદીન આવીરીતે મોંઘવારી વધતી જતી હોવા છતાં અમારા સુઝ ગ્રાહકોને અત્યાર સુધી કંઈપણ લવાજમ માસિકનું ન વધાર્યો છતાં (જે કે દરેક માસિકોએ પોતાના લવાજમમાં વધારો કર્યો છે છતાં) તેજ લવાજમથી આ માસિક અને દશ કારમને બદલે પચીસકારમની શુક્ર ભેટ આપવામાં આવે છે, અસાધારણ મોંઘવારીને લઈ માસિકનું લવાજમ વધારવા માટે પ્રથમ સુચના કરવામાં આવી હતી, પરંતુ હાલમાં સભાએ ઉદારતા દાખવી તેજ લવાજમ રાખવાનો દરોવ કરેલ છે.

બાર માસ થયા ગ્રાહકો થઈ તેમાં આવતા વિવિધ લેખોનો આસ્વાદ લેનારા માનવંતા ગ્રાહકો આ ભેટની શુકનો સ્વીકાર કરી લેશેજ એમ અમેને સંપૂર્ણ ભરોસો છે, તથાપિ અત્યાર સુધી ગ્રાહકો રહ્યા છતાં ભેટની શુકનું વી. પી. જે ગ્રાહકોને પાછું વાળવું હોય અથવા જેવટે, બીજાં બહાનાં બતાવી વી. પી. ન સ્વીકારવું હોય તેઓએ મહેર બાની કરી હમણાંજ અમેને લખી જણાવવું; જેથી નાહક વી. પી. નો નકામો ખર્ચ સહાને કરવો ન પડે તેમજ પોસ્ટખાતાને નકામી મહેનતમાં ઉતરવું પડે નહિ, તેટલી સૂચના દરેક સુઝ ગ્રાહકો ધ્યાનમાં લેશે એવી વિનંતિ છે.

આવતા ભાદરવા માસની પૂર્ણિમાના રોજથી આ માસિકના માનવંતા ગ્રાહકોને સદરહુ અંથ લવાજમના પૈસાનું વી પી. કરી મોકલવામાં આવશે, જેથી તે પાછું વાળી જ્ઞાનખાતાને નુકશાન નહિ કરતાં દરેક ગ્રાહકને સ્વીકારી લેવા વિનંતિ છે.

વર્ષે ઉપગેકત ભેટની શુક આપવા માટે ગણી મોટી એટલે શુમારે પચીસ ફોર્મને માન મુળચંદણ મહારાજના શિષ્ય આચાર્ય ૧ શ્રીમદ્ દેવવિજયજી મહારાજ છે. તેઓ દ્વેથી બનાવવાનો સ્તુત્ય પ્રવત્ન કર્યો છે. સદ-

૧ દેવભક્તિ અને પ્રતિમાસિદ્ધિ, ૨ આગા-રૂપ ભક્તિ, અને ૫ તીર્થયાત્રા ભક્તિ આ ભાષામાં શાસ્ત્રીય અનેક આધારો સહીત અગ્ર જીવોને પ્રભુ ભક્તિ માટે ખાસ ઉપયોગી

નાવી રીતે લખી પ્રસિદ્ધ કરવાથી આ કાળ માટે સમાજ માટે તે બહુજ આવરયક છે, આ દેવભક્તિમાળા અંથ પકન પાકન કરવા યોગ્ય છે કે જેથી તે પ્રભુભક્તિ માટે એક ઉત્તમ સાધન બને છે, એટલુંજ નહીં પરંતુ શ્રદ્ધા સાહત અને જાણપણથી થતી તે દેવભક્તિ મોક્ષમાં જવાને માટે એક નાવ રૂપ બને છે.

કાગળો વિગેરે, છાપવાના તમામ સાહિત્યની હદ ઉપરાંત મોંઘવારી છતાં દર વર્ષની જેમ આ વર્ષે પણ તેજ મુજબ નિયમિત ભેટની શુક્ર આપવાનો કમ માત્ર અમોઘેજ રાખ્યો છે. તે અમારા સુઝ બંધુઓના ધ્યાન બહાર હશેજ નહિ. ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર ટાઇપથી છપાઇ સુશોભિત આઇડીંગ સાથે પ્રસિદ્ધ થશે.

દીન પ્રતિદીન આવીરીતે મોંઘવારી વધતી જતી હોવા છતાં અમારા સુઝ ગ્રાહકોને અત્યાર સુધી કંઈપણ લવાજમ માસિકનું ન વધાર્યો છતાં (જે કે દરેક માસિકોએ પોતાના લવાજમમાં વધારો કર્યો છે છતાં) તેજ લવાજમથી આ માસિક અને દશ કારમને બદલે પચીસકારમની શુક્ર ભેટ આપવામાં આવે છે, અસાધારણ મોંઘવારીને લઈ માસિકનું લવાજમ વધારવા માટે પ્રથમ સુચના કરવામાં આવી હતી, પરંતુ હાલમાં સભાએ ઉદારતા દાખવી તેજ લવાજમ રાખવાનો દરોવ કરેલ છે.

બાર માસ થયા ગ્રાહકો થઈ તેમાં આવતા વિવિધ લેખોનો આસ્વાદ લેનારા માનવંતા ગ્રાહકો આ ભેટની શુકનો સ્વીકાર કરી લેશેજ એમ અમેને સંપૂર્ણ ભરોસો છે, તથાપિ અત્યાર સુધી ગ્રાહકો રહ્યા છતાં ભેટની શુકનું વી. પી. જે ગ્રાહકોને પાછું વાળવું હોય અથવા જેવટે, બીજાં બહાનાં બતાવી વી. પી. ન સ્વીકારવું હોય તેઓએ મહેર બાની કરી હમણાંજ અમેને લખી જણાવવું; જેથી નાહક વી. પી. નો નકામો ખર્ચ સહાને કરવો ન પડે તેમજ પોસ્ટખાતાને નકામી મહેનતમાં ઉતરવું પડે નહિ, તેટલી સૂચના દરેક સુઝ ગ્રાહકો ધ્યાનમાં લેશે એવી વિનંતિ છે.

આવતા ભાદરવા માસની પૂર્ણિમાના રોજથી આ માસિકના માનવંતા ગ્રાહકોને સદરહુ અંથ લવાજમના પૈસાનું વી પી. કરી મોકલવામાં આવશે, જેથી તે પાછું વાળી જ્ઞાનખાતાને નુકશાન નહિ કરતાં દરેક ગ્રાહકને સ્વીકારી લેવા વિનંતિ છે.

શ્રી

આત્મભાનન્દ પ્રકાશ

इह हि रागद्वेषमोहाद्यजिज्ञृतेन संसारिजन्तुना
 शरीरमानसानेकातिकटुकदुःखोपनिपात-
 पीकृतिन तदपनयनाय हेयोपादेय-
 पदार्थपरिज्ञाने यत्नो विधेयः ॥

પુસ્તક ૧૮] વીર સંવત્ ૨૪૪૬, શ્રાવણ. આત્મ સંવત્ ૨૫ [અંક ૧ લો.

वर्षारंभे मांगल्य स्तुति.

मन्दाक्रान्ता वृत्तम् ।

धर्मश्रद्धा विशदसुमનો भव्य जन्तूपताप-
 च्छेदच्छेका सकलसुमनोवाञ्छितार्थ प्रदात्री ।
 शान्ति क्षान्ति प्रशमसमता शैत्य संपद्विधात्री
 छाया जीयात् शिवसुखकरी वीरकल्पद्रुमस्य ॥ १ ॥

ધર્મની શ્રદ્ધાથી ઉજ્જવળ હૃદયવાળા ભવ્ય પ્રાણીઓના
 સંસારના તાપનું છેદન કરવામાં આલાક, મનના સર્વ ઉત્તમ વાંછિત
 અર્થોને આપનારી, શાંતિ, ક્ષમા, પ્રશમ અને સમતારૂપી શીતળતાની
 સંપત્તિને કરનારી અને મોક્ષના મુખને આપનારી શ્રી વીર પ્રભુરૂપી
 કલ્પવૃક્ષની છાયા જય પામો. ૧.

૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

નવીન વર્ષે માંગલ્ય સ્તુતિ.

હરિગીત.

સત્તત્વના અમૃતરસે રાચે સદા જે રંગમાં,
 દેવતાઓ પરમ પદને યાચતા જઈ સંગમાં;
 આવે છે જેનાં શરણમાં ભાવિ ભવિકો ભટકતા,
 તે વીરનાં ચરણે નમું આ નવિન વર્ષે શરૂ થતાં. ૧

આશંકતા જે આત્મપદ અંતરતણા આનંદમાં,
 કામારિ પર જ્ય મેળવી શિવધામ સાધે પલકમાં;
 સમભાવથી આ જગતમાં તનુવર્ણમાં જે શોભતા,
 તે વીરનાં ચરણે નમું આ નવિન વર્ષે શરૂ થતાં. ૨

ગુરુસ્તુતિ.

લીનં જ્ઞાનપ્રસ્થરકિરણૈર્યસ્ય મિથ્યાત્વમાન્ધ્યં
 યદ્વાકાન્ત્યાન્તરિતવદના વાદિઘૂકાઃ સમપ્રાઃ ।
 યોઽધ્યાપ્યાસ્તે સુગુણપદમૃચ્છિલ્લ્યવૃન્દ સ્વરૂપી
 તં સૂરીશં સુગુરુવિજયાનન્દમૂર્યં નમામઃ ॥ ૨ ॥

જેમના જ્ઞાનરૂપી તીવ્ર કિરણોથી મિથ્યાત્વ રૂપી અંધકાર લય પામ્યું છે,
 જેમની વાણીરૂપી કાંતિથી બધા વાદી રૂપી ધુતડપક્ષીઓ પોતાના મુખ છુપાવી નાશી
 ગયા છે અને જેઓ પોતાના શુભી અને પદવીધારી શિષ્યોના વૃંદ રૂપે અઘાપિ
 પ્રકાશી રહ્યા છે, તેવા સદ્ગુરુ શ્રી વિજયાનંદસૂરિ રૂપ સૂર્યને અમે નમસ્કાર
 કરીએ છીએ. ૨.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને આશીર્વાચન.

સ્રગૃધરા.

શ્રદ્ધા શાંતિ ક્ષમા ને શમહમ સમતા સદ્ગુણો તે વિકાશો,
 સેવા બુદ્ધિ સમાજે તન મન ધનથી પૂર્ણ રીતે પ્રકાશો;
 દાનો આપી દયાથી દિલ મુદ્ધ ધરીને દીન ભીતિ ભગાડો,
 આત્માનંદ પ્રકાશ પ્રગટ કર ધરી ભાવનાને જગાડો. ૧

અભિનવ વર્ષે નિવેદન.

૩

પ્ર કૃતિના લીલાક્ષેત્ર રૂપ આ વિશ્વની અંદર 'સાર્વજનિક' દયા, ક્ષમા, અને શાંતિની શોધ કરવાના ઉચ્ચ સાધનો જૈન મહાત્માઓએ પ્રસ્તુત કર્યા છે. અને તે તરફ ભારત પ્રજાના હૃદય આકર્ષવાને પોતાની અમૃતમય વાણીના પ્રવાહો વેહેવરાવ્યા છે. “ આ સમગ્ર વિશ્વ પાપમયી માયાની જાળમાં ગુંથાય નહિ, તેને ઐહિક પદાર્થો તરફ સત્યાભાસ મોહ ઉપજે નહિ, દુર્ગુણો અને દુર્બલતાઓથી તે આકર્ષાય નહિ, અને આત્મનિરીક્ષણમાં અંતરાય કરનારા પ્રપંચમય પ્રસંગો તેની આગળ ખડા થાય નહિ. ” આવો મહાત્મા ઉદ્દેશ સિદ્ધ કરવાને તે પરમજ્ઞાની અને તત્ત્વદર્શી મહાત્માઓના મહાત્મ્ય અવલોકનનીય છે. તેઓના એ શ્રમનો ખદલો આ વિશ્વ કદિ પણ આપી શકશે નહિ. લાંબા કાળ સુખી આ વિશ્વ તે મહાત્માઓના ઋણમાંથી મુક્ત થઈ શકશે નહિ; એ નિઃસંદેહ છે.

સાંપ્રતકાલે આ વિશ્વ ઉપર મહાત્મ્ય પરિવર્તન થઈ આવ્યું છે; પ્રકૃતિએ પોતાના રૂપને વિચિત્ર બનાવ્યું છે, જીવનના સ્થૂલ તત્ત્વો ઉપર લોકરૂચિ પ્રવર્તી છે, અસામાન્ય બુદ્ધિબળ પણ સ્થૂલ કલ્પનાને મોહમય માર્ગે વળ્યું છે; ઐહિક સુખ સંપત્તિના સાધનોની શોધખોળ કરવાને જનસમાજ અદ્યતન ઢળી પડ્યો છે, તુલ્યા અને આશાની સરિતાઓ પૂરજોસમાં વહેવા લાગી છે, ઐક્ય અને સંપન્ની સાંકળ તોડવાને પ્રત્યેક વ્યક્તિમાં મતભેદના લીધે શસ્ત્રો સજ્જ થતા જાય છે. અને તેથી સમાજને વિવિધ જાતના અંતરાયો ઉભરાઈને આગળ આવે છે. સાંપ્રતકાળની આવી વિશ્વ વ્યવસ્થાનું યથાર્થ અવલોકન કરી અને તેનાથી ચેતવાની અને પ્રથમ જણાવેલા વિશ્વોપકારી મહાત્માઓના પુરાણા વિચારોનું નવીન લાવના સાથે પુનઃ શરૂ કરવાની ભલામણ કરતું આ આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક આજે શુદ્ધિગુણના ગૌરવને ગજવતું અઢારમાં વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે.

આ માસિકની ભર યુવાવસ્થા ચાલે છે. ધર્મ, આચાર, નીતિ, સમાજ સેવા અને આધ્યાત્મિક વિષયરૂપ તેના અંગ-ઉપાંગો સંપૂર્ણ રીતે ખીલતા જાય છે. શારદાને સુશોભિત શૃંગાર તેની યુવાવસ્થાને દિવ્યતાથી દીપાવતો જાય છે, આથી તે

૧ સર્વ જનોને હિતકારી.

માસિક યુવક કવિ વિહંગેના કાવ્યમય મધુર સ્વરથી અને લેખોથી પોતાના પ્રાહક મિત્રોની મંડળીનો વિશેષ પ્રેમ મેળવવાને આગળ વધી શક્યું છે. અને તે પોતાની વાચક મિત્રોની મંડળીને વર્તમાન સમયના શિક્ષા સૂત્રો આ પ્રમાણે સંબળાવે છે; “પ્રિય વાચકમિત્ર, તું દેવ, શુર અને ધર્મ તત્વોની ઉપાસના કરજે. તે તત્વોની શુદ્ધિ પ્રથમ અવલોકજે અને પછી તેનો અનુસંગી બનજે. કેવળ ભૂતકાળનું ચિંતન કરી ભવિષ્યનાં સ્વપ્ન લાવી બેસી રહીશ નહિં. તારા જીવનનો કાર્યક્રમ વર્તમાન ઉપરથી રચજે. દરેક કાર્યને અને દરેક પ્રસંગને મહાન્ બનાવવાને પ્રયત્ન કરજે. માવ અને ઉપયોગનું બળ ધારણ કરી જીવનને ઉચ્ચ માર્ગે લઇ જજે. શ્રદ્ધાની શ્રખલા સાથે તારા હૃદયને દૃઢ બધી લેજે, એટલે તેમાંથી હર્ષિમત, તીક્ષ્ણ બુદ્ધિ, આગ્રહ, દીર્ઘ દૃષ્ટિ, ધૈર્ય અને સહનશીલતા તને સહજ પ્રાપ્ત થશે. નવીન કલા અને નવીન પ્રેરણા તરફ મનોવૃત્તિ કરજે, પણ ધર્મ, કુલ અને આચારની પુરાણી ભાવનાને તદ્દન ભુલી જઇશ નહિં. તારી દરેક પ્રવૃત્તિમાં લાભાલાભનો વિચાર રાખજે અને પરોપકારની પ્રવૃત્તિમાં મગજ, હૃદય, આત્મા અને જીવન અર્પણ કરજે. કોઇ પણ જાતની અહંભાવવાળી પ્રવૃત્તિમાં કે દ્વેષજનક ચર્ચામાં ઉતરીશ નહિં, કારણ કે તેથી તને જીવનની શક્તિઓના વિકાસમાં વિશ્લેષ આવશે.”

સર્વ પુરૂષાર્થની સિદ્ધિને સાધનાર અને આધ્યાત્મિક વિચારોને પોષનાર આ માસિક યુવક પોતાના પરમાનંદમય યૌવનનો વિશેષ અદ્ભૂત આનંદ મેળવવાની અશાને ઉમંગથી ધારણ કરે છે અને પોતાના પાલક-પોષક જૈન સમાજને સંબોધી કહે છે કે “જૈન સમાજ એ ભારતનું ભવ્ય પ્રજાબળ છે. અનંત આત્માઓની બહારે દોઢનારી અદ્ભુત પ્રજા શક્તિ છે અને માનવબુદ્ધિ અને આર્થ ચારિત્રની વંદનીય પ્રતિમા છે. તેવા સમાજની સ્થિતિ બદલાય નહિં, તેના આદર્શ જીવનની જ્યોતિ ઝાંખી પડે નહિં, તેના ચારિત્રની છાપ ભુંસાય નહિં, તેની નૈતિક વૃત્તિ ખુટી બની જાય નહી, ન્યાય અન્યાય, સદ્ગુણ અને દુર્ગુણ પારખવાની તેની શક્તિ ઢીલી પડે નહિં. તેના ધાર્મિક આવેશ નાશ પામે નહિ, તેના ઉચ્ચ વિચારો હૃદય-શો નષ્ટ ન થાય અને તેની ઉત્કર્ષવાળી પ્રગતિ શિથિલ ન થાય. તે જૈનસમાજ રૂપી હુદ્દર ખજાનામાં વર્તમાન અને ભાવી પ્રજાને માટે પવિત્ર અને નિત્ય આનંદની વસ્તુઓ ભરપૂર ભરેલી છે. તેમાં અમૂલ્ય ત્રણ રત્નો અગ્રસ્થાને પ્રકાશી રહ્યા છે. આ વિશ્વની વૃદ્ધિ અને વિકાસના પ્રસંગોમાં એ અમૂલ્ય ખજાનાનો ઉપયોગ થઇ શકે છે. દરેક જૈન એ ખજાનાનો ભોક્તા છે, પરંતુ તે ભોગવવાની યોગ્યતા તેણે મેળવની જોઇએ. સાંપ્રત કાળે તે યોગ્યતા મેળવવામાં અનેક અંતરાયો ઉભા થયા છે. વિકરાળ કુસપ શત્રુ કરમાં શસ્ત્ર લઇ એક તરફ ઉભો છે. માન, અહંકાર અને

અભિનવ વર્ષે નિવેદન.

૫

દેવની ત્રિપુટી બીજી તરફ પોતાના ભયંકર ડોળા કાઢી રહી છે. ત્રીજી તરફ વાદ કલહ પોતાની ચર્ચા રૂપી ખડ્ગ ધારા ધુભવી રહ્યો છે અને ચોથી બાજુ ઉચ્છૃંખલ સુધારો હાથમાં કુવાડો લઈ સહાચારના સુંદર વૃક્ષને છેદવા તૈયાર થયો છે. પ્રિય સમાજ! આ વખતે તું સાવધાન રહેજે. તારા ચતુરંગમાં વિકૃતિએ પ્રવેશ કર્યો છે, તેથી તારી સ્વર્ગીય પવિત્રતા, તારી અનંત દયા અને તારી ખરી સાત્વિકતા સાચવજે. અને તું ભગવાન શ્રીવીર પ્રભુના શાસનના અધિષ્ઠાયક દેવતાઓને શરણે રહેજે. અથવા મારી જેમ કોઈ પરમ કલ્યાણમય, આનંદ સ્વરૂપ અને મહાત્મા એવા ગુરૂનો આશ્રય કરજે તું ભારતનું અમૂલ્ય રત્ન છે, આ વિષમય સંસારમાં પ્રભને અમૃતનો સ્વાદ આપનાર તું અમૃતનિધિ છે અને તું અપાર પાપોનો પ્રલય કરનાર મહાતીર્થ છે. આ જગતમાં તું સત્ય અને પ્રત્યક્ષ દેવ છે. સમાજસેવકો તને હંમેશા નીચેના પદ્મથી સ્તવે છે—

ગરીયસી સદ્ગુણક્તિ: સામાજિક મહોદયા ।

ન તત્તુલાં સમાયાતિ સામ્રાજ્ય શક્તિરઙ્ગતા ॥ ૧ ॥

સમાજના લોકોનો જેમાં ઉદય છે એવી સંઘ શક્તિ અત્યંત મોટી છે. અદ્ભુત એવી સામ્રાજ્ય શક્તિ પણ તેની તુલનાને પામી શકતી નથી.

આ પ્રમાણે સમાજનું અદ્ભુત માહાત્મ્ય પ્રગટ કરતું આ યુવક માસિક અદાર દોષોથી રહિત એવા ભગવાન શાસનપતિ શ્રી વીર પ્રભુની ભાવ પૂજા કરી આજે અદારમા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે. આ નવીન વર્ષમાં પોતાની ઉત્કૃષ્ટિ ધારણા સફળ કરવા પોતાના ઉત્સાહી વાચકોની સન્મુખ પરમ સ્વાદવતી અને વાહુમાધુર્યથી ભરપૂર વિવિધ સાહિત્યની સામગ્રી ધરવાની તે મહાન અભિલાષા ધારણ કરે છે. સાંપ્રતકાળે જૈન સમાજને શું જોઈએ છીએ ? અને તેના હૃદયને પરમ પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરવા કેવા સાધનોની જરૂર છે ? ઇત્યાદિ ભાવી વિચારોની ઘટના આ માસિક પોતાના સંચાલકોના હૃદયમાં પ્રેરવા માંડી છે. અને આ વિશ્વની કર્માર્થીન અગમ્ય વ્યવસ્થામાંથી ઉત્પત્તિના માર્ગો શોધવાની, ચાલતા પ્રચંદ પરિવર્તનમાં સાવચેતી રાખી વર્તવાની, કલ્યાણની ભાવનાને બાધ ન આવે તેવી રીતે આચાર વિચારની યોજના કરવાની અને સમાજની પરમ ભક્તિ કરવાના પ્રયોગો ક્રિયામાં મુકવાની ઉચ્ચ કળા જૈન વર્ગને પ્રાપ્ત થાય-ઇત્યાદિ અનેક અભિલાષા સિદ્ધ કરવા માટે આ માસિક આગળ પ્રગતિ કરવા ઉત્કંઠા ધરાવે છે. તેની તે ઉત્કંઠા વર્તમાન શાસનના અધીશ્વર શ્રી વીરપ્રભુ પરિપૂર્ણ કરે, એજ તેની આંતર પ્રાર્થના છે. ગત વર્ષ સુલેહ શાંતિમાં તો પ્રસાર થયું છે, તથાપિ વિવિધ ઉત્પાતો અને મોંઘવારીના

કષ્ટોનો અનુભવ પ્રબળ કરવો પડ્યો છે. વ્યાપારના પ્રયોગો અનેક રીતે નિષ્ફળ નીવડ્યાં છે અને અનેક રાજકીય અને પ્રબલકીય કાર્યોમાં શ્રેષ્ઠીમંથ હડતાળો પડી છે. જૈન સમાજના દેવ, ધર્મ અને શુદ્ધ તત્ત્વોમાં શાંતિની છાયા રહી છે ખરી, પરંતુ શુદ્ધ તત્ત્વમાં ચચાડપે ક્ષોભ થયો છે. ધર્મ અને શિષ્ટાચારની પરંપરામાં સુધારો વધારો કરવાની પ્રવૃત્તિ જાગ્રત થવા લાગી છે. પ્રાચીન અને અર્વાચીન વિચારોમાંથી વર્તમાન જમાનાને અનુકૂળ એવી પ્રગતિ કરવાનો ધસારો દેખાયો છે. હવે વિજયમાલ કોના કંઠમાં આરોપિત થશે, એ જોવાનું છે. આવા ક્ષોભમય સમયમાં આ માસિક તટસ્થ માર્ગનું અવલંબન કરી આ નવીન વર્ષના નવા જીવનમાં પ્રવેશ કરે છે અને નવી નવી આશા ધારણ કરતું તે પોતાના ગત વર્ષનું સિંહાવલોકન કરતાં જણાવે છે કે, “ પ્રિય વાચક ગણ, મારા વિદ્વાન લેખકોએ ગત વર્ષમાં મારી યુવાવસ્થાને ખીલવવાને મને વિવિધ લેખરૂપી સુંદર સામગ્રી અર્પણ કરી છે. અને મારી જ્ઞાનગૌરવની મૂર્તિને સુશોભિત બનાવી છે. અદ્વૈતિક બુદ્ધિબળના વિચારોનો મારો યુવાવસ્થાનો શૃંગાર કેવો આકર્ષક બન્યો છે, તેનો નિર્ણય કરવો એ વિદ્વાન વાચકોને સ્વાધીન છે; છતાં પણ મને તેને માટે મગરૂરી આવ્યા વગર રહેતી નથી. તે વિદ્વાન લેખકોનો અપાર આભાર અને ઉપકાર મને મારા આ નવા વર્ષના આરંભમાં આશા ભરેલો ઉત્સાહ આપે છે. ગત વર્ષની મારી સુંદર સામગ્રીનું સ્મરણ આપવાની મારી પવિત્ર દ્રશ્ય હું માત્ર તેનું વર્ણન કરીને અદા કરું છું. નિત્ય ક્રમ પ્રમાણે વર્ષારંભની માંગલ્ય સ્તુતિ અને શુદ્ધ સ્તુતિ કરી મેં મહાન્ લેખ સામગ્રી મારા શુભી બ્રાહ્મકોની દૃષ્ટિ આગળ મુકી છે. મારો યુવાવસ્થાનો સંગીન શૃંગાર શ્રીયુત્ વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ બી. એ. શ્રીયુત્ કૃત્તેચંદ જવેરચંદ, શ્રીયુત્ ‘ પડ્મણુ, ’ ના નામથી લખતા છગનલાલ ત્રિભુવન દવે, શ્રીયુત્ કવિ શામળ લવળ બટ્ટ, શ્રીયુત્ કુબેરલાલ અંબાશંકર, શ્રીયુત્ કવિ સાકળચંદ વગેરે પ્રતિભાશાળી જૂહરચૌ તરફથી મળ્યો છે, જેને માટે હું તેઓને સોતસાહ અભિનંદન આપું છું. મારા અભિનવ યૌવન વયને ખીલવનારી સામગ્રીનો મહાન્ સંગ્રહ અર્પણ કરનારા શાંત મૂર્તિ મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજીના ઉપકારની છાયા મને મારા નવજીવનને અદ્ભુત શીતલતાના આનંદને આપનારી થય છે. તેઓ-શ્રીના મહાન્ લેખોમાંથી ધર્મ, તત્ત્વજ્ઞાન, કર્ત્તવ્ય, ઉચ્ચ વર્તન, માનવ જીવનનું સાદૃશ્ય અને યથાર્થ વસ્તુ વિચારના વિવિધ રૂપાંતરોનો સુગ્રોધ પ્રકાશમાન થાય છે. વળી મારી અભિનવ વયને અલંકૃત કરવા સદા ઉત્સુક રહેનારા શ્રીયુત્ વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ બી. એ ના હૃદયંગમ લેખોની સામગ્રીને માટે મને અતુલ સંતોષ પ્રગટે છે. તેમના લેખોમાંથી મનુષ્યને લાવી જીવનની સુખ શાંતિ મેળવવાના

અભિનવ વર્ષ નિવેદન.

૭

અખુટ સાધનો મળી આવે છે, તે ઉપરાંત પ્રમાદ, આલસ્ય અને જહતાથી મુક્ત થઈ જીવનની ઉચ્ચ કોટીમાં આવવાને અધિકારી એવા આત્માઓને તે ખરા માર્ગ-દર્શક બને છે. મારે પુનઃ આનંદ લેર જણાવવું જોઈએ કે, મારા શિશુ વયના સાથી અને અભિનવ વયના પોષક શ્રીયુત્ કૃત્તેચંદ્ર ઝવેરચંદ્ર શાહના લેખોના સંગ્રહ મને ગત વર્ષે વિશેષ નવમંડિત બનાવ્યું છે. અધ્યાત્મના ઉચ્ચ માર્ગે વળવાને માનસિક શક્તિને જે સાધનોની જરૂર છે અને આત્મસ્વરૂપ પ્રત્યે કરવા યોગ્ય જે વિચારો સ્ફુરવાની આવશ્યકતા છે, તેમજ સમાજની વ્યવસ્થા કરવામાં કેવા કર્તવ્યને મુખ્ય માર્ગ દર્શક રાખવું જોઈએ, ઇત્યાદિ ભાવનાઓ તેમના લેખોમાં ભરેલી છે, જે મને ખરેખર આભૂષણરૂપ બની છે. કેળવણી સંબંધી કંઈક, જૈન સાહિત્ય માટે જે બોલ, અને પવિત્ર ભાવના મનુષ્ય જીવનનો ઉદ્દય શી રીતે કરે છે વગેરે સમાજના ઉપયોગી લેખો આ સભાના સેક્રેટરીના છે, કે જે તેમની ફરજ હોઈ તેમને માટે કાંઈ પણ લખવું તે આ સ્થાને આત્મલાઘા કરવા જેવું છે. જૈન સમાજના ઐતિહાસિક સાહિત્ય સંશોધક અને તેના સતત અભ્યાસી મુનિ-રાજ શ્રી જિનવિજયજી મહારાજ કે જેના લેખો સર્વમાન્ય અને સમાજમાં પ્રિય થઈ પડેલા છે તે મહાત્મા બીજી તેવીજ પ્રવૃત્તિમાં પડેલા હોઈ જો કે મને પોષણ આપવામાં આ વખતે ભાગ લીધો નથી; પરંતુ મારી સાથે જૈન સમાજ તેમની લેખરૂપી ઐતિહાસિક નવીન પ્રસાદિની સંપૂર્ણ ઇચ્છા રાખે છે, તો તેઓશ્રી હવેથી જરૂર આપશે તેવી વિનંતિ કરવામાં આવે છે. એ મારા મુખ્ય લેખકોની સાથે બીજા કેટલાએક ઉત્સાહી લેખકોએ પણ મને પોતાની પ્રતિભાનો પોશાક આપી મારા યૌવનને દીપાવ્યું છે. શ્રીયુત્ શુલકાંત, શ્રીયુત્ માવજી હામજી, શ્રીયુત્ એક જૈન, શેઠ મણિલાલ સૂરજમલ, પં. અજીતસાગર મહારાજ, મુનિ કમળવિજયજી, શ્રીયુત્ ન્યાય અન્વેષક અને શ્રીયુત્ નંદલાલ લલુભાઈ—એ ઉત્સાહી લેખકોએ પણ પોતાનાં નવીન વિચારો દર્શાવી મારા નવ રંગિત યૌવનને દીપાવ્યું છે. માનવ જાતિની મહત્તાના તત્વોને દર્શાવનારા અને માનસ ઈન્દ્રિયને શાંતિનો સ્વાદ આપનારા વિદ્વતા ભરેલા શુદ્ધતત્ત્વ જ્ઞાનથી ભરેલ કેટલાએક લેખો શ્રીયુત્ અધ્યાયીની લેખનીથી જન્મ્યા છે, જે મને મારી અભિનવ વ્યવસ્થાના અલંકાર રૂપ બન્યા છે. જૈન જીવનમાં ચારિત્ર બળને પ્રગટ કરનારી અને ઉન્નતિની ઉચ્ચ ભૂમિકામાં લઈ જનારી જૈન કેળવણીના લેખથી શ્રીયુત્ નરોત્તમદાસ બી. શાહે મને સંપૂર્ણ શોભા આપી છે. તે ઉત્સાહી કોમળી દાહા હેપટે ધરનારા જૈન યુવકોના વિચારો તરફ સમજ જૈન વર્ગે સંપૂર્ણ લક્ષ આપવું જોઈએ, એમ હું ખાસ વિનંતિ કરું છું.

મારા ગત વર્ષના છેલ્લા સ્વરૂપમાં આપેલો મારી વ્યવસ્થાનો વૃત્તાંત સર્વ વાચકોએ હૃદયાર્દ્ર કરવો—એ મારી નમ્ર પ્રાર્થના છે. સાંપ્રતકાળે મોંઘવારીની મહાન મુશ્કેલીથી મારા પોષણને માટે મોટો વ્યય થાય છે અને મારો નિર્વાહ કરવાના સાધનો સંપાદન કરવામાં અનેક જાતની ચિંતાઓ ઉભી થાય છે, છતાં પણ મારા ઉત્સાહી વ્યવસ્થાપક મંડળે મારા ઉપયોગી જીવનને ઉચ્ચ શાખવાની મહાન ઉદારતા દર્શાવી છે અને મારા ગુણી ગ્રાહકોની ભેટ પૂજા કરવાની પદ્ધતીમાં કોઈ પણ જાતનો સંકોચ કર્યો નથી, જોથી હું એ કૃતજ્ઞ મંડળના આભાર નીચે આવી મારા હૃદયને સંપૂર્ણ કૃતાર્થ માતું છું. અને તે મંડળના નાયકોની અપૂર્વ જ્ઞાન ભક્તિ, ગુરુ ભક્તિ અને સમાજ ભક્તિ જોઈ તેમને અંતઃકરણથી ધન્યવાદ આપું છું. છેવટે ગુરુ ગૌરવ ને ગજવનારા મારા જીવનને કૃતાર્થ માનતું હું પોતે આત્માનંદ પ્રકાશ મારા વિદ્વાન લેખકોને પુનઃ આમંત્રણ આપું છું અને ભાવી આશાના કિરણો પ્રગટાવવાને ધીજા જૈન અને જૈનેતર વિદ્વાનોના નવીન લેખાલંકાર ધારણ કરવાની તીવ્ર અભિલાષા રાખું છું. તે સાથે આ નવીન વર્ષમાં જૈન સમાજના માર્ગ દર્શક સૂત્રોતું અને તેમના વિચાર, પ્રતિષ્ઠા અને ચારિત્રના પ્રભાવતું મહાત્મ્ય પ્રગટ કરવા મારા હૃદયને ઉત્સાહથી પ્રેરે છે. મારે સંતોષ સહિત કહેવું જોઈએ કે, મને પ્રતિદિન વિશેષ આવકાર મળતો જાય છે, ભારતના મોટા ભાગમાં મારી પ્રવૃત્તિ થતી જાય છે, અને મારી પ્રતિષ્ઠાનો પ્રભાવ પ્રતિ ક્ષણે ચડી-આતો થાય છે, તેને માટે હું મારા હૃદયને નીચેના પદ્યથી નમન કરી હું આ મારી જ્યંતીનો ઉત્સવ પ્રદર્શિત કરવા મારા જન્મદાતા મહાશયોને સૂચના કરી વિરામ પામું છું.

यस्य भक्ति सुरकल्पतैव देहिनामखिलवाञ्छित दात्री ।

तं नमामि वर वीर जिनेन्द्रं वर्त्तमान शुभ शासननाथम् ॥ ૧ ॥

જેમની ભક્તિ રૂપી કલ્પલતા પ્રાણીઓને સર્વ પ્રકારના વાંછિતો આપનારી છે, તેવા વર્તમાન શાસનના સ્વામી શ્રી વીર ભગવાનને હું નમન કરું છું. ૧

શ્રી તારંગા તીર્થનું ઐતિહાસિક દર્શન.

૯

શ્રી તારંગા તીર્થનું ઐતિહાસિક દર્શન.

૨૧ ઝુઝય, ગિરનાર, આબુ વિગેરેની માફક ' તારંગા ' પણ જોનોનું પ્રસિદ્ધ તીર્થ છે.

મોટા તીર્થોની યાત્રાનું ક્ષત્ર મોટું છે આ વાત તો પ્રાયઃ બધા લોકો જાણે છે, પણ તેનું કારણ જાણનારા ઘણા થેડા હોય છે. આપણે માનીએ છીએ કે બધા તીર્થેકરા અને તીર્થો સરખાં છે ત્યારે પ્રશ્ન એ થાય છે કે તેની યાત્રાના ક્ષત્રમાં વિશેષતા હોય છે તેનું કારણ શું ? ઉત્તરમાં કહેવું પડશે કે તેનું કારણ આપણા જાવની વિચિત્રતા છે, અને ભાવવિચિત્રતાનો હેતુ તીર્થના માહાત્મ્યની વિશિષ્ટતા હોય છે.

વિચારક યાત્રિકોને અનુભવ હશે કે કોઈ પણ અપૂર્વ તીર્થની યાત્રામાં તીર્થ-નાયકના દર્શનથી જે ભાવોદ્ભાસ થાય છે તે અવર્ણનીય હોય છે, પણ નેથી પણ વિશેષ આનંદ તો તે તીર્થના પ્રાચીન સ્મારકોના દર્શનથી પ્રત્યક્ષ થતી જોનોની પ્રાચીન જાહોજલાલી અને તેના સ્થાપકોની ભક્તિને શક્તિના અનુમાનથી થાય છે. આવા આનંદથી યાત્રિકના ભાવમાં અસરકારક વૃદ્ધિ થાય છે અને તેમ થતાં ક્ષત્રમાં વિશિષ્ટતા આવે છે. આ ઉપરથી સમજવું જોઈએ કે તીર્થોમાં જર્મ સ્થિરતા પૂર્વક દર્શન પૂજન અને નિરક્ષણ કરીને જાવની વૃદ્ધિ કરવી તેજ તીર્થ-યાત્રાનું પ્રથમ ક્ષત્ર છે.

ગત વર્ષના પૌષ માસમાં અમોએ પવિત્ર તીર્થ ' તારંગા ' ની યાત્રાનો લાઝ મેળવ્યો હતો. ત્રણ દિવસ ઉપર રહી ઉપરના ચૌનરફના પ્રદેશોમાં પરિભ્રમણ કરી મનોરમ ઐતિહાસિક દૃશ્યો નિહાળી જે અપૂર્વ આનંદ પ્રાપ્ત કર્યો હતો તે હજી સુધી અમારા હૃદયમંદિરમાં જાગૃત છે અને ચિરકાલપર્યંત રહેશે, પણ શબ્દોદ્ધારના અમારા વાંચકોને તેનો અનુભવ કરાવવાને અમો અશક્ત છીએ, માત્ર તેવા આનંદની પ્રાપ્તિના સાધનભૂત કેટલાંક ઐતિહાસિક દૃશ્યોનું અને આ તીર્થની ઉત્પત્તિના સંબંધે લખાયેલ પ્રાચીન અન્યોના ઉલ્લેખોનું દર્શન કરાવીને અમો અમારો પ્રયત્ન પૂર્ણ થયો માનીશું.

૧૦

શ્રી આદ્યમાનંદ પ્રકાશ

પ્રાચીનતાનો પરામર્શ.

પરમાર્હત ગૂર્જરભૂપાલ કુમારપાલની ધાર્મિક ઉદારતાને લીધે ‘ તારંગા ’ પર્વત જૈન તીર્થ તરીકે પ્રસિદ્ધ થયો. આ વાતની સાક્ષી જૈન પુસ્તકો બરે છે—જેનો ઉલ્લેખ આગલ કરવામાં આવ્યો, પણ તે પહેલાનો તારંગાનો ઇતિહાસ કેવલ ઘોર અંધકારમાં પડેલો છે. આ અલેક્ષ અંધકારને હેઠવામાં કેવલ અસમર્થ તારંગાની તારાદેવીના લેખ સિવાય એક પણ એવો પ્રકાશ અમારી પાસે નથી કે જે પૂર્વોક્ત અંધકારમાં પડેલા ઇતિહાસનું દર્શન કરાવે. આવી સ્થિતિમાં આ તીર્થની પ્રાચીનતાનો પરામર્શ કરવો ઘણો કઠિન થઈ પડે છે, તથાપિ ઉપર્યુક્ત મંદીપક વડે આપણે એચ્યાર પગલાં આગલ ભરિશું.

શોધકોને ખબર હશે કે ‘ તારંગા ’ પહાડની તલાટીવી ઉત્તર દિશામાં લગભગ દોઢેક માઈલને છેટે એક દેવીનું સ્થાન છે જેને લોકો ‘ તારાઈમાતા ’ કહે છે. આ તારાઈમાતા તે બીજી કોઈ નહિ પણ બૌદ્ધોની માન્ય ‘ તારાદેવી ’ છે. આ વાતની ખાતરી તેના ઉપરના પ્રાચીન લેખપરથી પ્રાય છે. જે નીચે પ્રમાણે છે—

“ ये धर्मा हेतुप्रभवा हेतुं तेषां तथागतोऽप्यवदत् ।

तेषां च यो विरोध एवं वादी महाश्रवणः ॥ ”

આ બૈદ્ધોની પ્રસિદ્ધ ગાથા તારાદેવીના લેખમાં છે. લેખમાં સંવત્ મિતિ નથી તથાપિ લિપિની પ્રાચીનતાનો વિચાર કરતાં તે વિક્રમની સાતમી યા આઠમી સદીમાં લખાણો હશે એમ જણાય છે. આની પાસેજ એક બ્હૂનું મકાન છે જેમાં મુકુટ ધારિણી ઉભી મૂર્તિયો છે જે ઘણું કરીને બૌદ્ધ ધર્મના કોઈ દેવવિશેષની હશે એમ લાગે છે.

એક બીજું પણ બૌદ્ધસ્મારક તારંગા પર્વત પર દક્ષિણેચર થાય છે જે આજકાલ જોગીડાની ગુફાના નામથી ઓલખવામાં આવે છે. આ ગુફા બૌદ્ધોની છે, અને હજી પણ તેમાં બુદ્ધની મૂર્તિયો બેઠેલી જોવાય છે. આ ગુફા બૌદ્ધ ભિક્ષુઓનું ધ્યાન કરવાનું સ્થલ છે, અને મૂર્તિયો તેમના ધ્યેય દેવની સ્થાપના છે. પણ હિન્દુસ્થાનમાંથી બૌદ્ધ ધર્મની વિદાયગિરી થતાં લોકો થોડાજ વખતમાં બૌદ્ધ નામ પણ ભૂલી ગયા અને તેમની ગુફાને લેખધારી એક હલકી ભતિવાચક ‘ જોગીડા ’ શબ્દની સાથે જોડી દીધી. આ ગુફા ઉપરના ગદની બહાર વાયવ્ય કોણમાં લગલગ અરધા માઈલને છેટે આવેલી છે.

ઉપર્યુક્ત બંને દ્રશ્યો બૌદ્ધધર્મનાં છે તેથી એમ માનવાને કારણ મલે છે કે અહીં બૌદ્ધોનું આધિપત્ય હોવું જોઈએ, પણ એક વાત વિચારણીય છે કે તારાદેવી

મી તારંગા તીર્થનું ઐતિહાસિક દર્શન.

૧૧

અને ઐદ શુક્ર વિગેરે જે જે ઐદ સમારકા દૃષ્ટિગત થાય છે તે સર્વે ગઢની બહાર છે. ગઢની અંદર કોઈપણ સ્થલે ઐદસત્તાસૂચક ચિન્હો નજરે પડતાં નથી તેથી એમ પણ કહી શકાય કે ગઢની અંદરના કાગમાં ઐદોનો પગ પેસારો નહિં થયો હોય.

પૂર્વોક્ત લેખ અને શુક્રના આધારે સાતમી આઠમી સદીમાં તારંગા ઉપર ઐદ-સત્તા હોવાની આપણે સંભાવના કરી શકીએ છીએ, પણ તે પહેલાં અને ત્યાર પછી ૫૦૦ વર્ષ સુધી આ પર્વત કોના કબજામાં હતો ? અને કુમારપાલે મંદિર બંધાવ્યા પહેલાં તે તીર્થ તરીકે પ્રસિદ્ધ થયો હતો કે નહિ ? તે વાતનો નિશ્ચિત જવાબ આપણને ઇતિહાસમાંથી મળતો નથી.^૧

ગયવહાર સાધ્યાપવર્ગોપનિષદના વિષાતત્ત્વીય અધ્યાય ૧૩ માં તારંગા પર્વતનો ‘તારણ’ નામથી પવિત્ર પર્વત તરીકે ઉલ્લેખ થયો છે પણ આ ઉપનિષદની પ્રાચીનતામાં અમને શંકા છે.^૨

૧ કાર્પસ સાહેબ રાસમાલામાં લખે છે કે—‘કુમારપાલ ત્રી અજિતનાથની સ્થાપના કરી તેના પહેલાં તે જગ્યાએ ઇમારત હતી એમ જણાય છે.’ (રાસમાલા ભા. ૧ લો, પૃ. ૬૨૬)

આ ઉપરથી શ્વેતાંબર જૈનોના કાર્યોમાં ટીકા કરતો એક દિગંબર જૈન લખે છે કે—

“હમારે શ્વેતાંબર ભાઈઓમેં આજકલ ऐसी धुन समाई है कि अन्य तीर्थ और मंदिरोंको अपना जे लगो है । अस्तु ये बातें इन लोगोंको ही शोभा देती हैं परंतु जिन जिन तीर्थ और मंदिरोंकी बाबत ये लोग प्रमाण देते हैं वे बिल्कुल बनाबदी और नितांत झूठे होते हैं । श्रीसम्भेद शिखरके मुकद्दमे में जो बावश ही फरमान पेश कियाथा वह कोर्टसे झूठा साबित हो गया । हालमें तारंगा पर्वतको अपना बताते हैं परंतु वह भी अप्रमाणसा प्रतीत होता हैं । रासमालामें यह लिखा है कि तारंगाजी पर कुमारपाल महाराजने अजितनाथका मंदिर बनाया उसके प्रथम भां वहांपर मंदिर थे अर्थात् दिगंभर मंदिर उससे प्रथमका बना हुआ था । इसी प्रकार सब जगह यही गड़बड़ मच रही है ।” (દિગંબર જૈન, વર્ષ ૧૨, અં. ૧૧ પૃ. ૯) કેવી અફસુસ કેવળા ઇમારતનો અર્થ મંદિર ! અને તે પણ હિન્દુ-આધુનિક નહિં, ઐદોનું, શ્વેતાંબર જૈનોનું નહિં પણ કેવળ દિગંબર જૈનોનું ! ખરેખર ! દિગંબર જૈનો તરફથી શ્વેતાંબર સંપ્રદાય ઉપર કેવા અપ્રમાણિક આક્ષેપો થાય છે તેનો આ એક સુબલ નમુનો છે.

૨ આ જૈનીય ઉપનિષદ હમણાં જ અમારા જોવામાં આવ્યો છે. આની ભાષા-રચના અને તેમાં આવતા ‘મંડપ’ વિગેરે ઐતિહાસિક નામોપરથી તે અધિક પ્રાચીન હોય તેમ જણાતું નથી. નિગમપર્વતક ઇંદ્રનંદીના રચેલો જો આ ઉપનિષદ હોય ત્યારે તો તે પંદરમી સદીની લગભગમાં અનેલો છે એમ જ કહેવું જોઈએ. અમે જે પ્રતિ જોઈ છે તે પ્રાય પંદરમી સદીમાં લખાયેલો છે.

નામ અને હેતુ.

વિક્રાનોની એવી કલ્પના છે કે આ પર્વતનું 'તારંગા' નામ પડતાનું કારણ પોતાની 'ની સ્થાપના હોવી એટલે' અલગત તારાદેવીની સ્થાપનાની પહેલાનું પહેલું નામ આપણને ઇતિહાસ પૂરું ન પાડે ત્યાં સુધી આ કલ્પનાને આપણને તદ્દન અજ્ઞાત કહી શકીએ નહિ, તથાપિ તે પર નિશ્ચયાત્મક વિશ્વાસ પણ બાંધી શકાય તેમ નથી. કારણ, પૂર્વે હિન્દુસ્થાનમાં બૌદ્ધ ધર્મનો સાર્વાત્રિક પ્રચાર હતો, તે ધર્મના અનુયાયિઓએ કેટલાંએક વૈદિક અને જૈનધર્મનાં તીર્થો સ્વાધીન કરવા ઉપરાંત ઘણાંએક નવાં તીર્થો સ્થાપ્યાં હતાં, અને ત્યાં પોતાની માન્યદેવી 'તારા'ની સ્થાપના પણ કરી હશે છતાં કોઈ પણ તીર્થ કે પર્વતનું 'તારંગા' એવું નામ કેમ ન પડ્યું? એવી પ્રતિકલ્પના પણ કરી શકાય છે, તેથી નામનો નિશ્ચિત હેતુ હજી પણ અંધારામાં જ રહે છે એમ કહેવું અયોગ્ય નથી.

સં ૧૨૮૫ માં લખાયેલા મહાભાત્ય વસ્તુપાઠના લેખમાં આ પર્વતનું નામ 'તારંગક પર્વત' લખ્યું છે.

વિક્રમની ૧૪ મી સદીના પૂર્વાર્ધમાં થઈ ગયેલ આચાર્ય શ્રી પ્રભાચન્દ્ર પોતાના પ્રભાવક ચરિત્રમાં આનું નામ 'તારંગનાગ' અથવા 'તારંગનાગ' લખે છે. આ નામ ઉપરથી અનેક પ્રકારના અર્થની કલ્પના થઈ શકે છે પણ ઇતિહાસમાં નિરૂપયોગી હોવાથી તે અત્ર આપવાની જરૂર નથી.

૧ ઇતિહાસવેત્તા વિક્રાન્ ફાર્મ્સ સાહેબ રાસમાલા માં તારંગના સંબંધમાં લખતાં જણાવે છે કે— 'કુંગરા જિપર દેવી તારંગમાતાનું દેજ આવી રહ્યું છે. તેના ઉપરથી 'તારંગા' નામ પડેલું છે અને તે વેણીવચ્છરાજ અને નાગપુત્રી તેની સ્ત્રી હતી તેની વેણાથી છે.) (રાસમાલા ભા. ૧ પૃ. ૧૨૫)

એજ લેખક વેણીવચ્છરાજના સંબંધમાં નીચે પ્રમાણે લખાણ કરે છે— 'કલિયુગમાં જ્યારે યુધિષ્ઠિરનું નામ માણસોના સંભારણામાં તાબુ રહી ગયું હતું અને જગતને દેવામાંથી છોડવાને જવામાં વિક્રમ થયો ન હતો તેવામાં ઇડરમાં વેણીવચ્છરાજ રાજ્ય કરતો હતો. ' (રાસમાલા ભા. ૧ પૃ. ૫૪૭).

ફાર્મ્સ સાહેબના આ બંને ઉલ્લેખો એમ જણાવે છે કે તારંગદેવીની સ્થાપનાથી આ પર્વતનું નામ તારંગા પડ્યું અને તારંગદેવીની સ્થાપના કામાં કમ એ હજાર વર્ષની પહેલાં થયે. વેણીવચ્છરાજના જ્ઞાનથી છે, પરંતુ તારાદેવીને લેખ રાસમાલાના કર્તાના આ કથનને સ્પષ્ટ કરવા માગ્યું છે એવી કોઈ જિપરમાં તે માત્રી સદીથી પુરુષો હોય એમ કોઈ પણ પુસ્તક વેત્ત કહી શકે નહિ. તારાદેવીના નામથી પર્વતનું નામ તારંગા પડવાની માન્યતા કેટલી અસ્થિર છે તે વાંચકજન આ ઉપરથી સમજી શકશે.

ઓ તારંગા તીર્થનું ઐતિહાસિક દર્શન.

૧૩

પંદરમી સદીમાં અસ્તિત્વ લોગવતા પ્રખર વિદ્વાન આચાર્ય સુનિ સુંદર-સૂરિ, પંઠ પ્રતિષ્ઠાસોમ, અને જીનમંડલ ગણિ અનુક્રમે ‘જિનસ્તોત્ર રત્નકોશ’ ‘સોમસૌભાગ્ય કાવ્ય’ અને ‘કુમારપાળ પ્રમન્થ’ માં આ તીર્થનું નામ ‘તારણ-દુર્ગ’ એવું આપે છે. આમાં ‘તારણ’ એ પર્વતનું નામ છે, અને ‘દુર્ગ’ એ શબ્દ ગદનો વાચક છે. આ ઉપરથી આજનો ‘તારંગા’ તે કાલે લોકોમાં ‘તારણગદ’ કહે-વાતો હશે, એવું અનુમાન થઈ શકે છે, અને આ ઉપરથી ત્વરિત ઉચ્ચાણને લીધે ‘તારણગદ=તારણગદ=તારંગદ=તારંગદ=તારંગા’ આ ક્રમિક વિકાર થતાં આજનો ‘તારંગા’ શબ્દ મળ્યો હોય એમ જણાય છે, અથવા પ્રભાચંદ્રસૂરિએ આપેલા ‘તારંગનાગ’ નામના અત્યંત શબ્દનો લોપ થતાં પણ ‘તારંગા’ એ શબ્દ બનવા સંભવ છે, ગમે તેમ હો પણ ‘તારાદેવી’ ના નામથી ‘તારંગા’ શબ્દની ઉત્પત્તિ સ્વીકારવાને તો હજી પણ અમારું મન સંકોચ ધારણ કરે છે એ વાત સ્પષ્ટ કહી દેવી જોઈએ.

તેરમી સદીનું તારંગા.

તારંગાનો ઇતિહાસ વિશેષ રૂપમાં તેરમી સદીથી શરૂ થાય છે, અને તેનો સૂત્રપાત કરનાર ગુર્જર દેશનો મહારાજ પરમાહર્તા કુમારપાળ અને ગુર્જર વિદ્વાનોનાં મુખ ઉજ્જવલ કરનાર મહાન જૈનાચાર્ય શ્રીહૈમચંદ્ર છે. જૈનધર્મના પરમ સહાયક ગુર્જરભૂમિના પુત્રરત્ન આ બંને મહાપુરુષોએ આ પર્વત પર ભગવંત અજીતનાથની સ્થાપના કરીને પોતાના યશોદેહને અજીત બનાવ્યો છે, અને પોતાનાં પુણ્ય નામોને ચિરસ્મરણીય કર્યો છે. આ બીના માત્ર જૈનોને જ નહિ પણ ગુજરાતી માત્રને અભિમાન ઉત્પન્ન કરે તેવી છે.

એવી કથા પ્રચલિત છે કે ગુર્જર મહારાજ કુમારપાળે શાકંભરી નગરીના નાથ અણ્ણીરાજ ઉપર એકથી વધુ ચઢાઈઓ કરી પણ પોતે તેમાં કૃતકાર્ય થયો નહિ તે પરથી કોઈ સાતિશય દેવની સહાયતા લેવાની તેની વૃત્તિ થઈ. આ વાત પોતાના મંત્રિ વાગ્મદત્તને જણાવતાં તેણે પાટણના જીનાલયની દેવકુલિકામાં પોતાના પિતા ઉદયન મંત્રિએ સ્થાપન કરેલ અજીતનાથની પ્રતિમાનો અદ્ભુત પ્રભાવ વર્ણવ્યો, તે સાંભળી રાજાએ તે પ્રતિમાની ઘણાજ ભાવથી પૂજા ભક્તિ કરીને એવો સંકલ્પ કર્યો કે-‘જો આ વખતની ચઢાઈમાં વિજય થયો તો તેના સમારકરૂપ આપના તીર્થની સ્થાપના કરીશ.’ આ સંકલ્પ કરીને રાજાએ અણ્ણી-રાજ પર ફરી વાર ચઢાઈ કરી, અને તેમાં તેને વિજય-લાભ થયો. આથી કૃતજ્ઞ શિરોમણી ચૈલુક્યરાજે તારંગા પહાડ પર અદ્વિતીય ઉચ્ચાઈવાળો જીનપ્રાસાદ તૈયાર કરાવ્યો અને તેમાં પોતાના ગુરૂ આચાર્ય શ્રીહૈમચંદ્રના હાથે એકસો એક આંશુલની ઉચ્ચાઈવાળી અજીતનાથની પ્રતિમાની પ્રતિષ્ઠા કરાવી.

૧૪

શ્રી આત્માનાંદ પ્રકાશ

ઉપર્યુક્ત કથાની સત્યતા વિષે આપણને નીચેના પ્રશ્નોમાંથી વિશેષ ટેકો મળે છે—

“અન્યદા ભૂપતિ શ્રીમદજિતસ્વામિ સંસ્તવમ્ ।
 કુર્વન્તં પ્રગુરિપુચ્છેદસંકલ્પપરિપુરતઃ ॥ ૭૧૮ ॥
 તત્પ્રાસાદવિધાનેચ્છં પ્રશુરાદિક્ષિત સ્ફુટમ્ ।
 ગિરૌ તારંગનાગાલ્યેઽનેકસિદ્ધોન્નતસ્થિતૌ ॥ ૭૧૯ ॥
 વિહાર ઉચિતઃ શ્રીમન્નક્ષયસ્થાનવૈભવાત્ ।
 શત્રુંજયોઽપરમૂર્તિર્ગિરિરેષોપિ મૃદ્યતામ્ ॥ ૭૨૦ ॥
 ચતુર્વિંશતિરશોતિહસ્તોચ્ચપ્રમાણં મંદિરં તતઃ ।
 બિમ્બચૈકોત્તરશતાંગુલં તત્ર ન્યધાપયત્ ॥ ૭૨૧ ॥
 અद्याપિ ત્રિદશત્રાતનરેન્દ્રસ્તુતિશોભિતઃ ।
 આસ્તે સંઘજનૈર્દૈશ્યઃ પ્રાસાદો ગિરિશેખરઃ’ ॥ ૭૨૨ ॥”

—પ્રમાચંદ્રસૂરિકૃતપ્રમાવકચરિત્રાન્તર્ગત હેમચંદ્રસૂરિચરિત્ર, પૃ ૩૩૯.

આવાજ બાવને જણાવતો માત્ર થોડા જ ફેરફારવાળો ઉદ્દેશ કુમારપાળ પ્રબંધમાં ઉપલબ્ધ થાય છે. તે આ પ્રમાણે—

“જિનધર્મપ્રાપ્તૌ ચૈકદા શ્રીગુરુવંદનાયાગતેન રાજા શ્રીગુરવઃ શ્રીઅજિત-
 નાથસ્તુતિપઠન્તો દૃષ્ટાઃ । તદા શ્રીઅજિતનાથબિમ્બપ્રભાવઃ સ્મૃતિમાયાતઃ ।
 દૃષ્ટેન શ્રીગુરુભ્યો વિજ્ઞપ્તં તત્સ્વરૂપમ્ । ગુરુભિરપિ હે શ્રીચૌલુક્ય ભૂપ ! અયં
 તારણદુર્ગોઽનેકમુનિસિદ્ધિપ્રાપકત્વેન શ્રીશત્રુંજયતીર્થપતિરૂપણ્ણેતિ વ્યાખ્યાતે
 શ્રીકુમારભૂપેન તત્ર કોટિસિદ્ધિપૂતકોટિશિલાદિમનોરમે શ્રીતારણદુર્ગે ચતુ-

૧ અન્ય અવસરે અજિતનાથની સ્તુતિ કરતા અને શત્રુના નાશ કરતા પહેલાં કરેલા સંકલ્પ પ્રમાણે અજિતનાથનો પ્રાસાદ કરાવવાની ઇચ્છાવાળા રાગને ભગવાન હેમચંદ્રે કહ્યું છે કે શ્રીમન્ ચૌલુક્યરાજ ! અનેક સિદ્ધોરે જેવી સ્થિતિવાળા આ તારંગના પર્વત ઉપર પ્રાસાદ કરાવવો ઉચિત છે, કારણકે અક્ષયસ્થાનની પ્રભુતાએ કરીને આ પર્વત પણ બીજો શત્રુંજય છે.

આચાર્યના આ ઉપદેશથી રાગએ ચોરાશી હાથ ઉંચો પ્રાસાદ કરાવ્યો અને એકસોને એક અગ્રિય પ્રમાણવાળી મૂર્તિ તેમાં સ્થાપન કરાવી.

દેવગણ અને રાજાઓની સ્તુતિઓ વડે સુખરિત થયેલા, તારંગના પર્વતના સુકુટની શોભાને ધ્યાનથી કરતો સંઘને દર્શન કરવા બાવક તે મહાન પ્રાસાદ હજી પણ તારંગના પર્વત ઉપર થાળી રહ્યો છે.

શ્રી તારંગા તીર્થનું ઐતિહાસિક દર્શન.

૧૫

વિંશતિ (ચતુરશ્ચીતિ) હસ્તોચ્ચ ઇકોત્તરશતાંગુલશ્રોઞ્જિતવિંશલંકૃતઃ પ્રાસાદઃ
કારિતઃ । ”

પૂજ્યશ્રી મુનિમુંદરસૂરિએ જિનસ્તોત્રરત્નકોશમાં આ તીર્થનાયક શ્રીઅજીત-
નાથની સ્તવના કરી છે તેમાં પ્રકૃત વિષયમાં ઉપયોગી થાય તેવો નીચેનો
ઉલ્લેખ છે—

“ જયશ્રીર્ગર્ભગે માતુર્યત્રામુદક્ષદેવને ।

તિષ્ઠાપયિષિતે ચાત્ર શ્રીચૌલુક્ય મહીપતેઃ ॥ ૧ ॥

શ્રીમત્તારણદુર્ગસ્થં શ્રીમન્તમજિતં જિનમ્ ।

જગજૈત્રેણ મોદેનાજિતં તં સંસ્તુવે મુદા ॥ ૨ ॥

* * * *

ન શસ્યતે કૈઃ સ કુમારપાલસ્તવાત્ર તીર્થામરવૃક્ષરોપણાત્ ।

સતાં ભવક્લેશજદુઃસ્થતામયં જહાર યો મુક્તિગમો ભવદ્વયાત્ ॥

—જૈનસ્તોત્ર—સંગ્રહ ભા૦ ૧ પૃ૦ ૧૪૬.

ઉપરના વિવિધ ઉલ્લેખો પરથી તારંગાનો તેરમી સદીનો ઇતિહાસ વિશેષ
પ્રકાશમાં આવે છે. એજ સદીમાં એક ધર્મિષ્ઠ નૃપતિના પ્રતાપે ‘ તારંગા ’ પર્વત
‘ તીર્થ ’ આવા પાવન નામને ધારણ કરે છે, અને આજસુધી તેને બાળવી રાખે છે.
આ બાબતનો આપણને ઉપર્યુક્ત ઉલ્લેખથી સારી રીતે ખાબ થાય છે.

૧ જીનધર્મ પાઠ્યા પછી કે.ઇ.અવસરે ગુરૂ મહારાજને વંદન કરવા આવેલા કુમારપાળે
આચાર્ય મહારાજ શ્રીહિમચંદ્રજીને અજીતનાથની સ્તુતિ અજીતા જોવા ત્યારે અજીતનાથની
પ્રતિમાનો પ્રભાવ યાદ આવ્યો. હર્ષ પામેલા રાજાએ તે હકીકત ગુરૂમહારાજને જણાવી.
ગુરૂએ પણ ઉત્સાહજનક વચનોથી રાજાને કહ્યું કે હે ચૌલુક્યરાજ ! આ તારંગા પર્વત પણ
અનેક મુનિઓને સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરાવનારો હોવાથી શત્રુજય પર્વતનુંજ બીજું રૂપ છે.

ગુરૂમહારાજની આ વ્યાખ્યા સાંભળીને રાજાએ કરોડો પુરૂષોને સિદ્ધિ આપવાથી પવિત્ર
થયેલી ઘેટીશિલા વિગેરેથી મનોહર શ્રીતારંગા પર્વત પર એકસાને એક આગળ પ્રમાણુવાળા
અજીતનાથ પ્રતિમાવડે ભૂષિત ચોરાશી હાથની ઉચાઇવાળો પ્રાસાદ કરાવ્યો.

જે ગર્ભમાં રહીને પણ પોતાની માતાને અક્ષહીડામાં જ્ય આપનાર નૈવલ્યા, જેમની
તારંગા પર સ્થાપના કરવાની ચૌલુક્યરાજ કુમારપાળે ઇચ્છા કરી, જે જગતને જીતનારા
મોહથી પણ છતાયા નહિ તે તારંગા ગઢ ઉપર વિરાજતા શ્રીમાન અજીતનાથની હું હર્ષપૂર્વક
સ્તુતિ કરું છું.

હે નાથ જેણે તમારા તીર્થેથી કલ્પવૃક્ષને વાવીને સંસારના કલેશથી ઉત્પન્ન થનારી
સંભજનોની દરિદ્રતાનો નાશ કર્યો, અને જે સ્વયં એ ભવમાં મોક્ષે બનાર છે એવા તે કુમારપાળ
જાણની સ્તુતિ કોણ નહીં કરે ?

તેરમી સદીના કયા વર્ષમાં તારંગા તીર્થની પ્રતિષ્ઠા થઈ તે હજી ચોક્કસ થયું નથી. હાલ તો એ સંબંધમાં એટલું જ કહેવું વાજબી ગણાય છે કે ૧૨૧૬ થી ૧૨૩૦ સુધીના કુમારપાળના ૬૬ જૈનત્વના ૧૪ વર્ષો પૈકી કોઈએક વર્ષમાં તારંગાના જિનાલયની પ્રતિષ્ઠા થઈ છે.

યદ્યપિ કેટલીક દંતકથાઓ પરથી એમ કહી શકાય કે કુમારપાળની જન્મગીના લગભગ છેલ્લા વર્ષમાં તારંગાના જનમંદીરની પ્રતિષ્ઠા થઈ હશે, પરંતુ ઐતિહાસિક વિષયમાં તેવી દંતકથાઓ પર વિશ્વાસ મૂકવાનું અમે વાજબી ધારતા નથી.

અન્ય ધાર્મિક પુરોના સહયોગ.

જો કે આ પાવન તીર્થની સ્થાપના પુણ્યનો લોખંડા તો એક જ મહારાજા કુમારપાળ ગણાયે પણ એની વૃદ્ધિ અને ઉન્નતિમાં સહયોગ આપનારા અનેક ધાર્મિક પુરોનાનાં નામ ઉલ્લેખના યોગ્ય છે.

પ્રસિદ્ધ મંત્રિ વસ્તુપાળે તારંગા પર્વતના આ અજીતનાથ એત્યમાં શ્રી આદિનાથની પ્રતિમા સહિત બે ન્હાની દેરિયો (ખત્તકો) કરાવી હતી એમ ત્યાંના શિલાલેખથી જણાઈ આવે છે.^૧

નાગપુરીય સાં લાહડે પણ આ મંદિરના શુભમંડપમાં આદિનાથના જિંબ સહિત ખત્તક કરાવ્યાનો ઉલ્લેખ આપુતા એક શિલાલેખમાં મળી આવે છે.^૨

૧ આ બંને દેહરો લેખ સહિત હજી મૌલુદ છે પણ તેમાં જિનપ્રતિમાને બદલે હાલ યક્ષ વક્ષિણીની મૂર્તિયો છે. બંને દેહરોમાં લેખ નીચે પ્રમાણે છે—

“ ॥ ૫૦ ॥ સ્વસ્તિ શ્રી વિક્રમ સંવત્ ૧૨૮૫ વર્ષે ફાલગુન શુદ્ધિ ૨ સ્ત્રી શ્રીમદણહિલપુર વાસ્તવ્ય પ્રાગ્વાટાન્વય પ્રસૂત ઠં શ્રીચંડપાત્મજ ઠં શ્રીચંડપ્રસાદાંગજ ઠં શ્રી સોમતનૂજ ઠં શ્રી આશારાજનંદનેન ઠં કુમાર દેવીકુચ્છિ સંમૂતેન ઠં શ્રી લૂણિગ મહં શ્રી માલદેવ ચોરનુતેન મહં શ્રી તેજઃ પાલામ્રજન્મના મહામાત્ય શ્રી વસ્તુપાલેન આત્મનઃ પુણ્યાભિવૃદ્ધયે હ્રી શ્રી તારંગક પર્વતે શ્રી અજિતસ્વામિ દેવચૈત્યે શ્રી આદિનાથદેવ જિનવિશ્વાલંકૃત સ્વત્તકમિદં કારિતમ્, પ્રતિષ્ઠિતં શ્રી નારેન્દ્રગચ્છે મટ્ટારક શ્રી વિજયસેનસૂરિમિઃ । ” (વીજી દેરીમાં પણ આવોજ લેખ છે)

૨ આ અને ઉપરનો લેખ પૂજ્યપાદ પ્રવર્તક શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજની કૃપાથી મળે પ્રાપ્ત થયો છે. આ લેખના સંબંધમાં મળે એમ કહેવામાં આવ્યું હતું કે આ લેખ આખું ઉપરના દેહરામાં છે અને તે વસ્તુપાળનો લખાવેલો છે. પણ સંપૂર્ણ લેખ વાંચતાં મળે લાગ્યું કે આ લેખ મંત્રિ વસ્તુપાળનો નહિ પણ નાગપુરીય (નાગોરવાસી) સાં લાહડનો લખાવેલો છે.

શ્રી તારંગા તીર્થ'નું ઐતિહાસિક દર્શન.

૧૭

જીર્ણોદ્ધાર.

આ પરિવર્તનશીલ સંસારમાં કેઈ પણ કૃત્રિમ પદાર્થની સદા કાળ એક સરખી સ્થિતિ રહેવાની નથી એ સિદ્ધાંત સર્વ-માન્ય છે. આજે પૃથ્વીરૂપમાં ખીલી નીકળેલા પુષ્પની આવતી કાલે કેવી દશા થશે તે આપણે સારી રીતે જાણીએ છીએ, પણ આ કાળના અનિવાર્ય સ્વભાવને આપણે સુખે દુઃખે પણ ગળે ઉતારી જઈએ છીએ, પરંતુ જ્યારે તેમાં ખલેજ અને ઇન્દ્રિયએન્જાના રૂપમાં ભયંકર વિકૃતિ ફાટી નીકળે છે ત્યારે તેનું સ્વરૂપ દુઃસહ થઈ પડે છે. લોકો તેનાં નામમાત્રથી પણ તોળા પુકારે છે અને તેના ઝપાટામાંથી છટકી જવાને જ્યાં ત્યાં ભાગતા ફરે છે, આ વાત અમારા વાચક મહાશયોથી અજાણી તો નહીં જ હોય. આવા જ ખલેજ-ઇન્દ્રિયએન્જાઓ-કાળ પ્રકોપો પૂર્વે અહમ્મદ ગઝનવી અને અલાઉદ્દીન ખીલજીના રૂપમાં હિન્દુસ્થાન ઉપર ચડી આવી હિંદુઓના દેવમંદિરો, દેવમૂર્તિઓ અને ધર્મપુરતકો ઉપર દુટ્ટી પડ્યા હતા. અને હજારો દેવમંદિરો અને દેવમૂર્તિઓનો ભોગ લઈ શાંત થયા હતા. અહા ! આ કરુણાજનક દૃશ્ય નજરે જોનાર હિંદુઓના ધર્મપ્રાણ હૃદયમાં કેટલી અસહ્ય વેદના થઈ હશે !.

આપણું તારંગા તીર્થ પણ આ અકાળ કાળકોપનો ભોગ થઈ પડ્યું હતું એવા દુઃખદ સમાચાર આપણને શ્રીમાન સુનિ સુન્દરસૂરિ પૂરા પાડે છે. તેઓ જણાવે છે કે ‘કુમારપાળે સ્થાપન કરેલા જિનગિંજા મેરુઓ દૂર કરવાથી સૂકાઈ ગયેલા તેમના પુણ્યવૃક્ષને ગોવિંદ સંઘપતિએ પોતાના ધનરૂપી જળથી સિંચીને પાછું નવપહ્લવ કર્યું’, આ વૃત્તાન્ત તેઓ નીચેના ઈલોકારિક ભાષામાં વર્ણવે છે—

“કુમારપાલસ્ય કથં ન મિત્રં ગોવિંદસંઘાધિપતિર્ભવેત્ સઃ ।

ગ્રીષ્મે કલૌ મ્લેચ્છદવાગ્નિતાપૈસ્તદ્વ્યસ્ત વિમ્બાપગમેન શુષ્કમ્ ॥

પુણ્યદ્રુમં તસ્ય નવત્વદેતદ્વિંશપ્રતિષ્ઠાપનતસ્તદર્થેઃ ।

જલપ્રવાહૈઃ કિલ યોઽભિષિચ્ય પ્રભોઽધુના પહ્લવયાચ્ચકાર ॥ ”

—જૈન સ્તોત્ર સંગ્રહ ભા૦ ૨

વેલો છે. લેખમાં લાહડ અને તેના કુટુંબિયોએ-જુદા જુદા સ્થાનકે કરાવેલા જીર્ણોદ્ધાર પ્રતિષ્ઠા-સ્થાપન વિગેરેની યાદી આપેલી છે. આમાં તારંગાના સંબંધમાં “શ્રી તારણગઢે શ્રી મજિતનાથ-ગુહમંડપે શ્રી આદિનાથત્રિવિંશં સ્વત્તકં ચ ” આટલો ઉલ્લેખ છે. આ લેખ લખ્યાની સાલ વિક્રમ સં૦ ૧૨૬૬ ની છે.

ઉપરના સ્તોત્રો સિવાય તારંગાતીર્થને મ્લેચ્છોને હાથે નુકશાન પહોંચ્યાના સમાચાર કોઈ પણ પુસ્તકથી મળતા નથી. ગોવિંદ સંઘવીએ કરાવેલ તારંગાના જીર્ણોદ્ધારના વર્ણનમાં સોમસૌભાગ્યના કર્તા પંચ પ્રતિષ્ઠાસોમે પોતાના કાવ્ય-નો આગો સાતમો સર્ગ રાક્યો છે, છતાં તેમાં પણ કોઈ સ્થળે આવો ઉલ્લેખ નથી જોવામાં આવતો કે ‘મ્લેચ્છોએ નુકશાન પહોંચાડવાથી ગોવિંદને તેનો ઉદ્ધાર કરવાની જરૂર જણાઈ હતી.’ તેઓ આખા સર્ગનો સાર એક પદ્યમાં જણાવી આપે છે. તે પદ્ય આ છે—

“યઃ પર્વતોપરિ ગરિષ્ઠમતિઃ કુમારપાલોર્વરેશ્વરવિહારમુદારચિત્તઃ ।

જીર્ણ સર્કર્ણમથવાસ્નઘવાસનાવાન્ દ્રવ્યવ્યયેન બહુલેન સમુદ્ધારૈ ॥”

ઉપર પ્રમાણે સોમસૌભાગ્યકાર કેવલ ‘જીર્ણ’ શબ્દનો જ ઉલ્લેખ કરે છે પણ બીજું કંઈ કારણ જણાવતા નથી. મુનિ મુંદરસૂરિએ જીર્ણોદ્ધારનું વિશેષ કારણ બતાવ્યું છે ખરું, પણ તેની સ્પષ્ટતા કરી નથી. કયા મ્લેચ્છોથી કયારે અને કેવા પ્રકારનું નુકશાન થયું તે એમના અલંકારિક શબ્દોથી સ્પષ્ટ થતું નથી. એમના જણાવેલા મ્લેચ્છો તો સંભવ પ્રમાણે અક્ષાઉદ્ગોન ખીત્રણના સૈનિકો હોવા જોઈએ, અને તેમણે ગુજરાત પર હુલો કર્યો તે અરસામાં આ તીર્થને પણ નુકશાન કર્યું હશે એમ લાગે છે. જો આ કલ્પના ખરી હોય તો વિક્રમની ચૌદમી સદીના ઉત્તરાર્ધમાં એ ઘટના બની એમ કહી શકાય. પણ ‘બિંબાપગમ’ અને ‘શુષ્ક’ એ શબ્દો તો કેવળ અનિશ્ચાયક છે, કારણ કે બિંબને ભાંગી તોડી નાખવાથી જેમ ‘બિંબાપગમ’ થાય છે, તેમ મૂલ સ્થાનથી તેને સહીસલામત ઉઠાડી દેવાથી પણ ‘બિંબાપગમ’ શબ્દનો પ્રયોગ કરી શકાય છે. પહેલો દુરમનના હાથે થાય છે, ત્યારે બીજો આપત્તિમાંથી બચાવવાના અભિપ્રાયથી તેના ભકતોથી થઈ શકે છે, આ બે પ્રકારના ‘બિંબાપગમ’ માંથી કુમારપાલના તારંગાના જિનમંદિરમાંથી કેવા પ્રકારનો ‘બિંબાપગમ’ થયો તે આપણે મુનિ મુંદરસૂરિના શબ્દોથી નિશ્ચિત કરી શકતા નથી; પણ બીજા પ્રકારના ‘અપગમ’નો સંભવ ઓછો રખાય છે. કારણ જો પ્રાચીન અખંડ બિંબ તારંગાના કુમારવિહારમાં પૂજાતું હોય તો ત્યાં નવીન બિંબ સ્થાપન કરવાની વૃત્તિ ગોવિંદ સંઘવીના હૃદયમાં જાગેજ નહિ, આ વાત સહજ સમજી શકાય તેવી છે. અને ગોવિંદ ઉદ્ધાર કર્યા પહેલાં પણ તારંગા તીર્થમાં અજિતનાથ પૂજાતા હતા, ને ગોવિંદ પોતે પણ શત્રુજય, ગિર-

૧ જે ધણી બુદ્ધિનો ધણી છે, જે ઉદાર મનવાલો છે, જે વિચારવાનું પુરૂષોમાં પ્રધાન છે અને જેની વાસનાઓ પવિત્ર છે. એવા સંઘવી ગોવિંદ શાહે ધણું દ્રવ્ય ખર્ચીને તારંગા પર્વત ઉપર કુમારપાળ વિહારનો (કુમારપાલ રાજાએ બનાવરાવેલ જિનમંદિરનો) જીર્ણોદ્ધાર કર્યો.

શ્રી તારંગા તીર્થનું ઐતિહાસિક દર્શન.

૧૯

નાર વિગેરે તીર્થોની યાત્રા કરીને પોતાના સંઘની સાથે તારંગા ઉપર અજિતનાથને વંદન કરવા ગયો હતો. આ વાત સોમસૌભાગ્યમાં સ્પષ્ટ જણાવેલી છે. આ ગદ્યો વિચાર કરતાં એમ જણાય છે કે મુસલમાનોએ મૂલજિંબને ખંડિત કરીને સ્થાનથી ઉઠાડી મૂક્યું હશે અને મંદિરને પણ થોડું ઘણું નુકસાન પહોંચાડ્યું હશે. આથી તેનો તીર્થ તરીકેનો પ્રભાવ મંદ પડી ગયો હશે. મુનિ સુન્દરસૂરિના શબ્દોમાં ‘શુબ્ધ’ થઈ ગયો હશે અને તેથી ત્યાં નવીન જિંબ પધરાવીને પાછી તેની જાહેરજાલી કરવાની ઇચ્છા ગોવિંદ શાહના હૃદયમાં ઉદ્ભવેલી હશે એમ કહી શકાય છે.

ગોવિંદ સંઘવી.

ગોવિંદ સંઘવી ઇડરગઢના રાવ શ્રીપુંજજીનો બહુ માનીતો અને ઇડરના સંઘના અગ્રેસર વત્સરાજ સંઘવીનો પુત્ર હતો. તે શ્રીમન્ત અને રાજમાન્ય હોવા ઉપરાંત ચુસ્ત ધર્મશ્રદ્ધાલુ હતો, અને તપગચ્છપતિ શ્રીમાન્ આચાર્ય સોમસુન્દર સૂરિને પોતે અનન્ય શુરભક્તિથી પૂજતો હતો, તેણે પોતાના શુર સોમસુન્દરસૂરિના ઉપદેશથી અનેક ધાર્મિક કાર્યો કર્યા હતા. અને શત્રુજય, ગિરનાર, સોપારક વિગેરેનો મ્હોટે ખર્ચે સંઘ કહાડીને અનેક સાધર્મિક ભાઈઓને અપૂર્વ તીર્થયાત્રાઓનો લાભ આપ્યો હતો. આ મ્હોટા સંઘ સાથે સઘળા પ્રસિદ્ધ તીર્થોની યાત્રા કરીને પોતાને ઘરે આવ્યા પછી આ સંઘવીના મનમાં તારંગા તીર્થમાં અજિતનાથની નવીન પ્રતિમા બેસાડવાનો મનોરથ ઉદ્ભવ્યો હતો, જે પ્રતિષ્ઠા સોમગણિ નીચેના સરલ શબ્દોમાં વર્ણવે છે—

“ ચિત્તેડન્યદેતિ વિમમર્શ સ દીર્ઘદર્શી શ્રીતારણેડસુરચમૂવિનિવારણેડઢ્રૌ ।
સંસ્થાપયામિ ગુરુવિમ્બમહં વિલમ્બમુત્સૃજ્ય નવ્યમજિતસ્ય જિનેશ્વરસ્ય ” ।૪૨।

આ પછી ગોવિંદે આરાસની અંગાદેવીનું આરાધન કરીને નવ્ય જિંબને માટે એક મ્હોટી શિલા ગાડામાં ભરાવીને તારંગા ઉપર મંગાવી. જેના સંગઘમાં કવિ પ્રતિષ્ઠા સોમે ઘણું વિસ્તૃત વર્ણન કર્યું છે, તેમાંથી એક બે પદ નીચે આપવામાં આવે છે.

સ્તોકં ચલન્નથ રથોઽધ્વનિ ભૂરિમાસૈરાગાત્સ તારણગિરેઃ સદાધિત્યકાયામ્ ।
સ પ્રસ્તરો ઘટાયિતું વરસૂત્રધારૈઃ પ્રારમ્ભ્યતે સ્મ કુતવિસ્મય ઈક્ષ્ણકાણામ્ ॥ ૫૭॥

૧ અન્ય દિવસે તે દીર્ઘદર્શી સંઘવી ગોવિંદે પોતાના મનમાં વિચાર કર્યો કે અસુરોની સેનાનું નિવારણ કરનાર તારંગા પર્વત ઉપર હું ભગવાન અજિતનાથની નવીન મ્હોટી સ્થાપના કરું.

स्तोकैर्दिनैर्दिनपविम्बविडम्बिभाभिर्विभ्राजितस्त्रिभुवनं भवनं महिम्नाम् ।
विम्बं महत्तरमधूदजितस्य नेतुः स्थाने न्यवेशि च शुभेर्द्धि मनुष्यलक्षैः ॥५८॥

સોમ સૌભાગ્ય કાવ્ય સર્ગ ૭.

ઉપર પ્રમાણે જ્યારે આ નવીન ગિંબ ઘડાઈને તૈયાર થયું ત્યારે તેની પ્રતિષ્ઠાને માટે ગોવિંદે મ્હોટો સમારોહ આરંભ્યો અને ગણનાતીત કુંકુંમપત્રિકાઓ મોકલીને પ્રતિદેશ અને પ્રતિનગરના સંઘને આમંત્રણ કર્યું. જેમ જેમ પ્રતિષ્ઠાનો સમય નજદીક આવતો ગયો તેમ તેમ માણસોનો જમાવવધવા લાગ્યો અને આખર સુધીમાં લાખો માણસોની મેદની એકઠી થઈ ગઈ. ગુણરાજ અને એકરાજ જેવા અનેક રાજમાન્ય પુરોહોએ પોતાના રાજશાહી ઠાઠની સાથે આવીને આ મેળાને વિશેષ શોભાવમાન બનાવ્યો. આવનાર સર્વ સંઘોનો ચોકી-પહેરો રાવપુંજીજીના સૈનિકો ભરતા હતા. પોતાના સાધર્મિક લાખોની આ હાજરીથી ગોવિંદ સંઘ-વીના ઉત્સાહ અને હર્ષનો તો પારજ રહ્યો નહિ.

આ લાખો મનુષ્યોની હાજરીમાં કૃતપુણ્ય ગોવિંદે તૈયાર કરાવેલી અજિતનાથની પ્રતિમાની આચાર્ય શ્રી સોમસુંદર સૂરિએ પ્રતિષ્ઠા કરી, અને તેજ દિવસે પંડિત જિનમંડનને વાચકપદ પણ અર્પણ કર્યું. પદ તેમજ તારણગઢના દેવળમાં નવીન ગિંબની પ્રતિષ્ઠા કઈ સાલ મિતિમાં થઈ તેનો ખુલાસો કાવ્યકારે આપ્યો નથી. તેમ અમે પણ વર્તમાન મૂળનાયક અજિતનાથની પ્રતિમા ઉપરનો લેખ લઈ શક્યા નથી. તેથી પ્રતિષ્ઠાનો ચેક્કસ સંવત જાણી શકાયો નથી. આ સંબંધમાં કેવળ એટલું જ કહી શકાય કે સં. ૧૪૮૨ની પહેલાં આ પ્રતિષ્ઠા થઈ ગઈ હોવી જોઈએ; કારણ કે ઇડરના રાવપુંજીજીના વખતમાં એ પ્રતિષ્ઠા થઈ હતી એ વાત તો નિર્વિવાદ છે. રાવપુંજીજી લગભગ ૧૪૮૨ ના વર્ષમાં સ્વર્ગવાસી થઈ ગયા હતા તેથી આ અરસા પહેલાં તારંગાની પ્રતિષ્ઠા થઈ ગઈ હતી એ વાત સિદ્ધ થાય છે.

વર્તમાન દર્શ્યો.

વર્તમાનમાં તારંગાનાં દર્શ્યો પૈકી તારાદેવી અને જૌદશુકનો ઉલ્લેખ પૂર્વે થઈ ગયો છે એટલે તે સિવાયના દર્શ્યોનેજ ઉલ્લેખ કરવાનું બાકી છે.

૧ ત્યાર બાદ માર્ગમાં ધીમે ધીમે ચાલતો તે રથ ધણે મહી તારંગાગિરિ ઉપર પહોંચ્યો અને પ્રેક્ષકોને આશ્ચર્ય કરાવનાર તે મહાન્ પત્થર ઉત્સાદ કરીબરોએ ઘડવા માંડ્યો.

સૂર્યમંડલને ઝાંખું પાડનારી કાંતિ વડે ત્રણે જગતને પ્રકાશિત કરનાર, પ્રભાવશાળી અને કદમાં ઘણુંજ મ્હોટું અજિતનાથનું નવીન ગિંબ ચોડાજ દિવમાં ઘડાઈને તૈયાર થયું અને લાખો માણસોએ મળીને તેને શુભદિવસે સ્થાનકે (મંદિરમાં) સ્થાપન કર્યું.

૨ કણ્ણવતી નિવાસી આ ગર્બે ગૃહસ્થો ગુજરાતના બાદશાહની ફોજના ઉપરિ અધિકારિયો હતા.

શ્રી તારંગા તીર્થનું ઐતિહાસિક દર્શન.

૨૧

લગભગ એક માઇલ જેટલો. પર્વતનો ચઢાવ ઉલ્લંઘન કર્યા પછી ઉપરના ગઢનો પશ્ચિમ દરવાજો આવે છે, દરવાજામાં પેસતાં જમણી તરફની તેની બીંતમાં ગણેશના આકારના કોઈ ચક્ષુની મૂર્તિ છે અને ડાબા હાથે એક દેવીની મૂર્તિ છે. આવીજ બે મૂર્તિઓ મૂળમંદિરમાં જવાને પહેલે દરવાજે અંદરના ભાગમાં છે, આ પરથી અનુમાન કરી શકાય કે મંદિરમાં પેસવાના દરવાજાની માફક ગઢનો દરવાજો પણ જોનો તરફથી થયો હશે.

ગઢની અંદર શરૂઆતમાં પૂર્વ તરફ અને પછી અગ્નિકોણમાં લગભગ અર્ધી માઇલ ચાલીયે ત્યારે ઉપરનાં મંદિરોનાં દર્શન થાય છે. પ્રથમ દિગંજરોની ધર્મ-શાળા આવે છે અને તેની જોડેજ શ્વેતાંબરીય ધર્મશાલા અને મંદિરમાં જવાનો ઉત્તર દરવાજો દૃષ્ટિગોચર થાય છે. મુખ્ય મંદિરનું મુખ અને મુખ્ય દરવાજો જો કે પૂર્વ સંમુખ છે; તથાપિ લોકોની આવ-જા ઉત્તરના દ્વારથીજ થાય છે.

તારંગાના મંદિરની જેટલી ઉંચાઈ બીજા કોઈ પણ દેવળની નથી એવી જોનામાં પ્રસિદ્ધિ જામેલી છે અને તેની અરેખરી સત્યતા આ દેવળને નજરે જોતાંજ જણાઈ આવે છે. આવી ઉંચાઈ અને જડાઈવાળું જગતદસ્ત દેવળ જોનામાં તો બીજે ક્યાંય નથી જ, પણ હિંદુસ્થાનભરમાં પણ આવું આલીશાન મંદિર બીજે કોઈ સ્થળે હોય એમ અમારા જણવામાં નથી. પ્રભાવક ચરિત્ર અને કુમારપાલ પ્રબન્ધમાં આની ઉંચાઈનું પ્રમાણ ચોવીશ હાથનું લખ્યું છે, તે અરેખર ભૂલભરેલું છે, ચોવીશ નહિ પણ ચોરાશી હાથ લખવું જોઈએ, આ ભૂલ ગ્રન્થકારની નહિ પણ લેખકે ‘ચતુરશીતિ’ ને ઠેકાણે ‘ચતુર્વિંશતિ’ લખીને કરી હશે એમ લાગે છે. ગમે તેમ હો પણ મંદિરની ઉંચાઈ ચોરાશી હાથથી વધારે હશે; પણ એાડી તો નહિજ એ વાત ચોક્કસ છે. આવી ઉંચાઈના પ્રમાણમાં તેની જડાઈ કેટલી હોવી જોઈએ તે વાંચક પોતે જ વિચારી લેશે.

હાલની અજિતનાથની પ્રતિમા જે ગોવિંદ સંઘવીની બેસાડેલી છે તેની ઉંચાઈ પણ પાંચ હાથથી એાડી તો નહિજ હોય. કુમારપાલે કરાવેલી પ્રતિમાની ઉંચાઈ એક સો એક આંગલની હતી એમ કુમારપાલ ચરિત્રના લેખક જણાવે છે, પણ હાલની પ્રતિમાનું પ્રમાણ તો તે કરતાં પણ વધારે છે એમ જોનારને ખાતરી થાય છે, અને નીસરણી વિના લલાટમાં તિલક કરી શકાતું નથી એજ એની ઉંચાઈનું સાદું પ્રમાણ છે.

ગ્હોટા મંદિરના કોટને લગતાં જ અગ્નિકોણમાં બીજા બે દેરાસરો આવેલાં છે જે નંદીધર અને અષ્ટાપદનાં દેરાં કહેવાય છે.

મંદિરની પૂર્વ દિશામાં પોણાએક માઇલ પર એક ટેકરી છે, જે પુણ્યપાપની

બારીના નામથી ઓળખાય છે. અહીં ટેકરીની ટોચ ઉપર મોટા પત્થર ઉપર એક દેરી છે જેમાં રહેલ પ્રતિમાજીના પરિકરમાં સં. ૧૨૭૫ ના વૈશાખ શુદ્ધ ૩ નો લખેલો એક લેખ^૧ છે. એજ દેરી વાળા પત્થરની નીચેની ગુફામાં અર્વાચીન કાળમાં સ્થાપિત થયેલી પાદુકા છે. મૂળ મંદિરથી આ ટેકરી તરફ આવતાં વચમાં પાણીનાં ઝરણાં અને બગીચાના આકારની વૃક્ષોની ઘટા દૃષ્ટિગોચર થાય છે. પ્રાચીન કાળની ઇમારતોનાં ભગનાવશેષો પણ આ તરફ અધિક પ્રમાણમાં જોવાય છે. અનેક મકાનોના પાયા અને ભીંતો પ્રેક્ષકને-પૂર્વકાળમાં અત્રે સારા પ્રમાણમાં મનુષ્યની વસતિ હોવાનું-સૂચન આપે છે. સાડા ત્રણ ફીટ જેટલી મકાનોની ભીંતની બડાઈ અને તેમાં વપરાયેલી ઈંટોની લંબાઈ તથા પહોળાઈનું અનુક્રમે ૧૪ અને ૬ ઇંચનું પ્રમાણ જોતાં વલ્લભીપુરનાં પ્રાચીન ખંડિયરો અને ઈંટો યાદ આવે છે.^૨ અને તે ઉપરથી આ મકાનો વિક્રમની સાતમી આઠમી સદીમાં બન્યાં હશે એવું અનુમાન સહજ થઈ જાય છે.

આ પર્વતીય પ્રદેશમાં વસેલા ગામના રક્ષણને માટે તેજ વખતમાં એક મજબૂત કિલ્લો બાંધી લેવામાં આવ્યો હતો, જે હજી પણ કેટલાક ભાગમાં વિદ્યમાન છે અને ઘણો ભાગ જમીન દોસ્ત થયો છે. કિલ્લાની ભીંતની બડાઈ લગભગ ૭ ફીટ જેટલી છે, આ ઉપરથી તે કેવો મજબૂત હોવો જોઈએ તે સ્વયં જણાઈ આવશે. કિલ્લાના પૂર્વ અને પશ્ચિમ દિશાના દરવાજા હજી મૌજુદ છે, પણ તે અસલના વખતના છે કે પછીના બનેલા તે કહી શકાય તેમ નથી. જૈન ગ્રંથોમાં આ કિલ્લાને ‘ તારણદુર્ગ ’ ના નામથી ઉલ્લેખ્યો છે.^૩

૧ આ લેખનો ઘણો ભાગ ઘસાઈ જવાથી ખરાબર વંચાતો નથી.

૨ વલ્લભીપુરીનાં સાતમી આઠમી સદીમાં બનેલાં મકાનોનાં બ્રુશથી ખંડિયરો હજી પણ આધુનિક વલ્લભી (વળા) ની પશ્ચિમ દિશામાં જમીનમાંથી નીકળી આવે છે. આ ભગનાવશેષોમાંથી નીકળેલી કેટલીક ઈંટો વળાના સંગ્રહસ્થાનમાં રાખી મૂકવામાં આવી છે. આ ઈંટો લંબાઈ અને પહોળાઈમાં તારંગાની ઈંટો જેટલી છે અને તોલમાં એક એક ઈંટ ૨૨ સેર વજનની છે.

૩ કેટલાક આધુનિક વિદ્વાનો આ ગઢને ‘ તારાગઢ ’ અને આને લગતા નગરને ‘ તારાપુર ’ કહે છે, અને આ માન્યતાનો આધાર અમુક દંતકથાને માને છે, પણ આવી બાબતોમાં દંતકથાપર કેટલું વજન મૂકવું તે ઇતિહાસવેત્તાઓથી અજાણ્યું નથી. ‘ તારાગઢ ’ નામનું જે ઐતિહાસિક રચન મનાય છે તે આ નહિં પણ અજમેર પાસે આવેલું છે; એમ ઇતિહાસે પુરવાર થયું છે. આ ઉપરથી ‘ તારાગઢ ’ ‘ તારાપુર ’ અને ‘ તારાદેરી ’ ના સંબંધ ચાલતી દંતકથાઓનું વજન જણાઈ આવશે.

શ્રી તારંગા તીર્થનું ઐતિહાસિક દર્શન.

૨૩

મંદિરથી દક્ષિણમાં પથ્થરથી બાંધેલું પાકું તલાવ છે, અને ઉંચી ટેકરી ઉપર ચૌમુખજીની દેરી છે. પાસેની બીજી દેરીમાં એક પ્રતિમા છે જે પાછળથી કંદોરો ધસી નાખીને દિગંબરી બનાવવામાં આવી છે.^૧ આ ટુંક ઉપર દિગંબરોની એક દેરી બની રહી છે. આ ઉંચી ટેકરી ‘કોટિશિલા’ નામથી પ્રખ્યાત છે.

મંદિરની ઉત્તર દિશામાં બીજી એક ટેકરી છે જે ‘સિદ્ધશિલા’ કહેવાય છે, આના ઉપર પણ ચૌમુખજી અને પગલાંની દેરીયો છે. પાસે દિગંબરોની એક દેરી બને છે. આ ટેકરી ઉપર જતાં વચમાં વિકટ શુક્રાઓ અને ન્હાની ન્હાની ઉભી દિગંબરીય પ્રતિમાઓ નજરે પડે છે. ધર્મશાલામાંથી નીકળતાં જ થોડે દૂર એક જૂનો કુવો અને એક જળતું કુંડ વચમાં મળે છે, કુવો કચરાથી લગભગ ભરાઈ જવા આવ્યો છે, પણ કુંડ જળથી ભરેલો છે, અને તે જળ વપરાય પણ છે.

મૂળ મંદિરની પૂઠમાં પશ્ચિમ તરફ કેટલાંક ન્હાનાં મ્હોટાં દિગંબરીય મંદિરો આવેલાં છે, પણ અજિતનાથના જંગી દેરાની આગે તે દેરી જેવડાં ન્હાનકડાં દેખાય છે. સઘળાં દિગંબરીય મંદિરો અજિતનાથના મંદિરની અપેક્ષાએ નવીન છે.

આ ઉપરાંત પણ કેટલાંક ઉપયોગી તેમજ નિરૂપયોગી દર્યો તારણગઢની અંદર દર્શકોના નેત્રોને આનંદ આપે તેવાં ગણાવી શકાય તેમ છે; પણ લેખ વિસ્તારના ભયને લીધે સર્વનો ઉલ્લેખ કરી શકાયો નથી.

છેવટે વિચારક અને ભાવિક યાત્રિકોને ‘તારંગા તીર્થ’ ની મુલાકાત લેવાની ભલામણ કરી આ લેખ સમાપ્ત કરવામાં આવે છે.

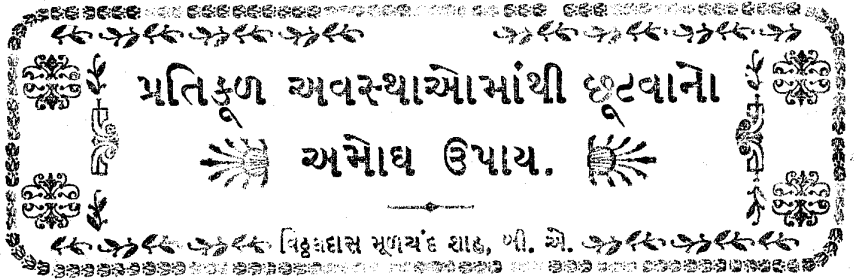
રામપુરા (ભંકોડા)
તા. ૩૧-૭-૧૯૨૦.

}

મુનિ કલ્યાણવિજયજી.

૧ એમ કહેવાય છે કે થોડાંક વર્ષો ઉપર કોઇ એક દિગંબરે સ્વેતાંબરોના કચ્છની આ સ્વેતાંબર જિન મૂર્તિને પોતાની બનાવવા માટે ચોરીજીવીથી કંદોરો ધસાવીને લિંગનો આકાર બનાવરાવ્યો હતો; પણ વેળાસર એ ચોરી પકડાઇ જતાં માશી માંગીને તે સ્વેતાંબરોની દયાનું માત્ર બન્યો હતો !

૨ કુમારપાલપ્રબંધમાં થયેલા “કોટિસિદ્ધિ (હ) પૂતકોટિશિલાદિ મનોરમે શ્રી તારણકુર્ગે” આ ઉલ્લેખથી જણાય છે કે પંદરમી સદીમાં પણ આ ટુંક ‘કોટિશિલા’ના નામથી પ્રસિદ્ધ હતી.

પ્રતિકૂળ અવસ્થાઓમાંથી છૂટવાનો અમોઘ ઉપાય.

પણે સારી રીતે સમજીએ છીએ કે દુઃખ યાને વિપત્તિ એ એક પરિ-
સ્થિતિ છે, જે સ્થાયી સુખની સુઠર અકૃતિ ઉપર પડે છે, તેમજ આ
સંસાર એક દર્પણ સદૃશ છે જેમાં પ્રત્યેક વ્યક્તિ કેવળ પોતાનું જ
પ્રતિબિંબ જુએ છે. આપણે કમે કમે ઘેર્યે અને દૃઢતા પૂર્વક એવાં
સ્થાને પહોંચીએ છીએ કે જ્યાં આગળ નૈસર્ગિક નિયમ સારી રીતે

દૃષ્ટિગત તથા બુદ્ધિગત થઈ શકે છે. નૈસર્ગિક નિયમનાં જ્ઞાનથી આપણને એ વાતનું
પણ જ્ઞાન થશે કે પ્રત્યેક વસ્તુ કાર્યકારણના અવિનાશી સંબંધથી પરસ્પર જક-
ડાયેલી છે અને કોઈ પણ વસ્તુના સંબંધમાં એ નિયમ હાથ ન પડતો હોય એવો
સંભવ નથી. નહાના તેમજ મોટાં સર્વ કાર્યોમાં એ નિયમ અવિરતપણે કાર્ય કરી
રહેલ છે. કોઈ પણ અવસ્થા એવી નથી કે જેમાં એ નિયમનું કાર્ય એક ક્ષણભર
પણ રોકી શકાય. એમ બનવું એ સર્વથા અસંભવિત છે, કારણ કે એમ બનવાથી
તે નિયમનો અભાવ થઈ જશે. તેથી જીવનની પ્રત્યેક અવસ્થા નિયમબદ્ધ છે, તેમજ
પ્રત્યેક અવસ્થાનું કારણ અને લેહ તેમાંજ વિશ્વમાન છે. એ નિયમનો કોઈ ઇનકાર
કરી શકતું નથી, કોઈ વિરોધ કરી શકતું નથી અને કોઈ તેનાથી બચી શકતું નથી.
જે મનુષ્ય પોતાનો હાથ અગ્નિમાં નાંખે છે તે જ્યાં સુધી પોતાનો હાથ અગ્નિમાંથી
બહાર ન કાઢે ત્યાં સુધી બળ્યા જ કરે છે. પ્રાર્થનાઓથી તેની અવસ્થામાં કંઈ પણ
પરિવર્તન થઈ શકતું નથી. આ નિયમ સાનસિક જગતમાં પણ કાર્ય કરી રહેલ છે.
રાગ, દ્વેષ, કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, માયા એ સર્વ ભિન્ન ભિન્ન પ્રકારના અગ્નિ છે,
જે નિરંતર બળ્યા કરે છે અને જે કોઈ એમાં પડે છે તે અવશ્ય બળે છે. એ સાન-
સિક અવસ્થાઓનું નામ દુઃખ છે અને ખરી રીતે જોતાં તે નામજ યથાર્થ અને
સાર્થક છે; કારણ કે અજ્ઞાનવશાત તે નૈસર્ગિક નિયમને બદલવા ઇચ્છે છે. તે અવ-
સ્થાઓ મનુષ્યનાં આંતરમાં અવ્યવસ્થા ઉત્પન્ન કરે છે અને કોઈ કોઈ વખત રોગ,
શોક, દુઃખ, નિરાશા, નિષ્ફલતા અથવા દુર્ભાગ્ય રૂપે બહાર પ્રગટ થાય છે. આથી
ઉલટું પ્રેમ, પ્રીતિ, સત્યતા અને પવિત્રતા શીતલ વાયુ સમાન છે, જેનાથી આત્માને
શાંતિનો અનુભવ થાય છે અને નૈસર્ગિક નિયમને અનુકૂળ હોવાથી તે સુખ, સ્વાસ્થ્ય,
સફલતા, આશા અથવા સૌભાગ્ય રૂપે બહાર પ્રગટ થાય છે.

પ્રતિકૂળ અવસ્થામાંથી છૂટવાનો અમોઘ ઉપાય.

૨૫

આ વિશ્વવ્યાપિ નિયમને સંપૂર્ણતઃ સમજવાથી આજ્ઞા-પાલન નામની માનસિક અવસ્થાની પ્રાપ્તિ થાય છે. જ્યારે આપણા બાણવામાં આવશે કે સંસારમાં પ્રેમ, ન્યાય અને ઐક્ય એ નિયમ ઉપર અવલંબી રહેલ છે, ત્યારે આપણે એ પણ બાણી શકશું કે જે જે વિપરીત અને દુઃખદાયક અવસ્થાઓ છે તે સર્વે એ નિયમનો ભંગ કરનારાં જ પરિણામ રૂપ છે. આ પ્રકારનાં જ્ઞાનથી શક્તિ અને બળની વૃદ્ધિ થાય છે તેમજ ઉત્તમ જીવન, સ્થાયી સફલતા અને અપૂર્વ આનંદની સંપ્રાપ્તિ થાય છે. જે મનુષ્ય પ્રત્યેક દશામાં સંતોષ માને છે અને સંપૂર્ણ અવસ્થાઓને પોતાની કેળવણીનું આવશ્યકીય અંગ સમજે છે, તે સર્વ પ્રકારની દુઃખદાયી અવસ્થાઓ ઉપર વિજય મેળવે છે અને તે અવસ્થાઓને એવી રીતે પોતાને આધીન કરી લે છે કે ફરી વખત તે આવશે એવી લેશ પણ આશંકા રહેતી નથી; કારણ કે નિયમબદ્ધ કાર્ય કરવાથી તે અવસ્થાઓનો સર્વથા નાશ થાય છે. જે મનુષ્ય તે નિયમને યથાર્થ રીતે સમજી શકે છે અને જે પોતાની જાતને નિયમ રૂપ બનાવી શકે છે હોય છે તે જ નિયમબદ્ધ કાર્ય કરી શકે છે. આવો મનુષ્ય જે વસ્તુ ઉપર અધિકાર મેળવે છે તેના ઉપર સદાને માટે અધિકાર રાખી શકે છે; તેમજ તે જે ઇમારત બનાવે છે તે એવી બનાવે છે કે તેનો કદિપણ નાશ થતો નથી. જેમ દૃઢતા અને નિર્બલતાનાં કારણો આપણામાં વિદ્યમાન છે, તેમ સંપૂર્ણ સુખ અને દુઃખનાં કારણો પણ આપણામાં વિદ્યમાન છે. જ્યાં સુધી આપણે આપણાં પોતાનાં અંતરંગને શુદ્ધ કરતા નથી, ત્યાં સુધી કોઈ પણ પ્રકારની ઉન્નતિ સાધી શકાતી નથી; વળી જ્યાં સુધી નિયમિત રીતે આપણે જ્ઞાનની વૃદ્ધિ કરતા નથી ત્યાં સુધી સુખ અને શાંતિની પ્રાપ્તિ નિતાંત અસંભવિત છે.

તમે ઇચ્છો છો કે તમને સારા સારા પ્રસંગો મળે, તમારું કાર્યક્ષેત્ર વિશાળ બની જાય, તમારી શારીરિક અવસ્થા સારી થઈ જાય અને સાથે સાથે તમે તમારાં મનમાં તમારા ભાગ્યને પણ ઉપાલંભ આપતા હોશો. અત્રે જે કાંઈ કહેવામાં આવે છે તે તમારે માટે જ છે. તમે તે શબ્દોનો ધ્યાન પૂર્વક અભ્યાસ કરી તમારાં હૃદય પર ઉપર અંકિત કરી લ્યો, કારણ કે જે કાંઈ અત્રે કહેવામાં આવે છે તે અક્ષરથઃ અત્ય છે. “જે તમે દૃઢ પ્રતિજ્ઞા પૂર્વક તમારા પોતાનાં આંતરિક જીવનને ઉન્નત બનાવી લેશો તો તમારી બાહ્ય અવસ્થાઓ પણ તમારી ઇચ્છાનુસાર અવશ્ય ઉન્નત થશે જ,” એ તો સુવિદિત છે કે શરૂઆતમાં એ માર્ગ તમને મુશ્કેલીમયો લાગશે; પરંતુ જે તમે એ માર્ગ ઉપર ચાલવાની દૃઢ પ્રતિજ્ઞા કરશો, ધૈર્ય અને દૃઢતાપૂર્વક તમારાં મનને નિયમસર કાર્ય કરતા શીખવશો, તમારી ત્રુટીઓને નિર્મૂળ કરશો અને તમારાં બળ અને આંતરિક શક્તિઓનો વિકાસ થવા દેશો તો તમારા બાહ્ય જીવનમાં જે પરિવર્તન થઈ જશે તે જોઈ તમને અત્યંત આશ્ચર્ય થશે.

જ્યારે તમે ઉપર બતાવેલા રીતે કાર્ય કરવાનો પ્રારંભ કરશો ત્યારે તમને ઘણા ઘણા સુપ્રસંગોની પ્રાપ્તિ થશે અને એ સુપ્રસંગોનો સમુચિત લાભ લેવા માટે તમારામાં શક્તિ તેમજ જ્ઞાનનો ઉદભવ થશે, સાચા સુહૃદો તમારી પાસે અનામંત્રિત આવશે. તમે લોહચુંબકની માફક તમારી સાથે પ્રેમ અને સહાનુભૂતિથી વર્તનાર મનુષ્યોને તમારા પ્રતિ આકર્ષી શકશો. તદુપરાંત પુસ્તકો તથા અન્ય બાહ્ય વસ્તુઓ તમારી આવશ્યકતાનુસાર સુગમતાથી તમને મળશે.

તમે નિર્ધનતાના બંધનમાં સપડાયલા છો, તમે અસહાય અને નિરાશ્રિત છો અને તમારી હાર્દિક ઇચ્છા એવી છે કે કોઈપણરીતે તમારી એ પ્રતિકૂળ અવસ્થા સુધરે; પરંતુ તે જરાપણ સુધરતી નથી અને તમે દિવસાનુદિવસ વિપત્તિના અંધકારમાં પ્રસિત થતા જાઓ છો. તમે તમારાં ભાગ્યને ઉપાલભ્ય ગણો છો. તમે એ પ્રતિકૂળ અવસ્થાઓને માટે તમારા ભાગ્યને, કુળને, અથવા માતૃપિતાને દોષિત ગણો છો, પરંતુ તેમ કરવું તદ્દન વ્યર્થ છે; કેમકે તેમ કરવામાં કશો લાભ નથી. એ પ્રમાણે કરવું બંધ કરો, કારણકે જેના ઉપર તમે દોષ મુકો છો તે તમારી પ્રતિકૂળ અવસ્થાનું કારણ નથી. તમારી પ્રતિકૂળ અવસ્થાનું કારણ તમારી પોતાની અંદર રહેલું છે અને જ્યાં કારણ છે ત્યાંજ તેનો ઉપાય રહેલો છે. તમે ળીજા ઉપર દોષારોપ કરો છો તે એમ સિદ્ધ કરે છે કે તમે પ્રતિકૂળ અવસ્થામાં રહેવાને લાયક છો તેમજ એ પણ પ્રતીત થાય છે કે જે શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસ ઉત્તતિ તેમજ ઉદ્દોગનાં મુખ્ય સાધનરૂપ છે તેનો તમારામાં અભાવ છે. જે જગતની પ્રત્યેક વસ્તુનો વ્યવહાર નિયમાનુસાર છે તેમાં કોઈપણ પ્રકારનો દોષ હોઈ શકે નહિ. જે કોઈ માણસ સ્વતઃ દુઃખ અને ચિંતા બહારી લે છે અને વ્યર્થ રહીડાયા કરતો હોય છે તો માનવું કે તે સ્વયં આત્મઘાત કરે છે. તમે તમારી પોતાની માનસિક અવસ્થાને લઈને તમારાં બંધનને વધારે મજબૂત બનાવો છો. અને અજ્ઞાનાંધકારમાં ફસાયલા રહો છો. તમે તમારો જીવનમાર્ગ બદલી નાખો. પછી તમારું બાહ્ય જીવન પણ સ્વયંમેવ બદલાઈ જશે. તમે તમારા પોતામાં જ્ઞાન અને વિશ્વાસ પેદા કરો અને તમારી જાતને ઉત્તમોત્તમ પ્રસંગો તેમજ ઉત્કૃષ્ટ વસ્તુઓ માટે લાયક બનાવો. સૌથી પહેલું લક્ષમાં રાખો કે તમારી પાસે જે કાંઈ છે તેનો અને તેટલો સદુપયોગ કરો અને કદાપિ એમ ન ધારો કે તમે ન્હાનાં ન્હાનાં કાર્યોનો વિચાર કર્યા વગર મોટાં મોટાં કાર્યો કરી શકશો, કારણકે જો તમે એમ કરશો, અર્થાત્ ન્હાનાં ન્હાનાં કાર્યોની દરકાર કર્યા વગર મોટાં મોટાં કાર્યો હાથમાં લેશો તો તમને કોઈપણ પ્રકારનો સ્થાયી લાભ થશે નહિ અને સંભવિત છે કે તે માટે તમારે તમારા સ્થાનથી પાછા હટી જવારૂપ શિક્ષા લોગવવી પડે. જેવી રીતે નિશાળમાં વિદ્યાર્થીને પહેલા વર્ગમાં પસાર થયા વગર ળીજા વર્ગમાં ચઢાવી શકાતો નથી, તેવી રીતે પહેલાં

પ્રતિકુળ અવસ્થામાંથી છુટવાનો અમોઘ ઉપાય.

૨૭

તમારી પાસે જે કાંઈ રહેલું છે તેને સારી રીતે ઉપયોગમાં લેવો, તેનાથી યથેષ્ટ લાભ મેળવો અને કંમે કંમે તમને અધિક લાભની પ્રાપ્તિ થશે. એક જૂદાસ્થે એક વખત પોતાના એક નોકરને પાંચ રૂપિયા આપ્યા, બીજાને એ રૂપિયા આપ્યા અને ત્રીજાને એક રૂપિયા આપ્યો. એમાંથી પહેલા અને બીજા નોકરે વિશેષ મહેનત કરીને બમણા રૂપિયા કર્યા, પરંતુ ત્રીજા નોકરે પોતાને મળેલ રૂપિયાનો કાંઈ પણ લાભ મેળવ્યો નહિ. તે જૂદાસ્થને એ વાતની ખબર પડી ત્યારે તે નોકર ઉપર ઘણું નારાજ થયો અને તેણે તેની પાસેથી એ રૂપિયા છીનવી લઈ પહેલા નોકરને આપી દીધા, આ ઉદાહરણથી સ્પષ્ટ સમજી શકાય છે કે આપણી પાસે જે કાંઈ થોડું ઘણું હોય છે તેનો સદુપયોગ કરી લાભ મેળવવો જોઈએ અને તેને યથાસંભવ સારાં કાર્યમાં લગાડવું જોઈએ. જો આપણે એ પ્રમાણે કરશું નહિ તો તેનું પરિણામ એ આવશે કે આપણી પાસે જે કાંઈ હોય છે તે પણ ચાલ્યું જશે; કારણકે આપણે આપણા વ્યવહારથીજ સિદ્ધ કરી આપીએ છીએ કે આપણે તેને માટે લાયકાત ધરાવતા નથી. તેથી પ્રત્યેક મનુષ્યને માટે જરૂરનું છે કે તેણે જે કાંઈ પોતાની પાસે હોય અને જેવી પોતાની અવસ્થા હોય તેનાથી સંતોષ રાખી કમથા: પોતાની ઉન્નતિ સાધવી જોઈએ. ધારકે તમે એક નાની ઝુંપડીમાં રહો છો અને ત્યાં એવાં કારણો વિદ્યમાન છે કે જે તમારા સ્વાસ્થ્યને હાનિકર્તા થઈ પડે છે. એવી અવસ્થામાં તમને સારા વિશાળ મકાનમાં નિવાસ કરવાની ઇચ્છા થતી હોય તો તમારે એટલુંજ કરવું જરૂરનું છે કે તમારે તે ઝુંપડીનેજ એક ન્હાનું સ્વર્ગીય ભુવન બનાવવા યત્ન કરવો જોઈએ. તમારી ઝુંપડીને એવી સાફ અને સ્વચ્છ રાખો કે ત્યાં જરાપણ મલીનતા જોવામાં ન આવે. તેને તમારાથી બની શકે તેટલી સુંદર અને રમણીય બનાવવા ખંતથી યત્ન આદરો. જે કાંઈ કાર્ય કરો તે અત્યંત સાવધાનતાથી કરો. ભોજનશાળાને સ્વચ્છ અને સુંદર બનાવો. તેની અંદર વિવિધ મિષ્ટાન્નને બદલે સાદો ખોરાક તૈયાર થતો હોય તો તેની ચિંતા ન કરો; પરંતુ જે કાંઈ બનાવો તે સ્વાદપૂર્ણ બનાવો. તમારી ઝુંપડીમાં તમે સુંદર જુહોપસ્કર ગોઠવી ન શકો તો તેની ચિંતા નહિ; પરંતુ તેને હર્ષ, આનંદ અને સ્વાગતરૂપી ઉપસ્કરથી શોભાવવાનું બનાવવા યત્ન કરો અને તેને પ્રેમયુક્ત શબ્દોના ખીલાથી સંતોષ અને દૃઢતા રૂપી હથોડાવડે મજબુત જડી દો. અર્થાત્ તે ઝુંપડીમાં સૌ કોઈ હર્ષ અને આનંદથી જીવન વ્યતીત કરી શકે, પરસ્પર પ્રેમપૂર્વક વ્યવહાર કરી શકે અને ધૈર્ય તથા સંતોષ ધારણ કરી શકે એવું ત્યાંનું વાતાવરણ બનાવો. આ પ્રકારનું જુહોપસ્કર કદિપણ બગડવા અથવા ઘસાવા પામશે નહિ.

આ રીતે આસપાસની વસ્તુઓની કદર કરવાથી તમારી અવસ્થાઓ સુધરવા લાગશે તેમજ કોઈ સુપ્રસંગ મળવાથી તમે સાફ જૂદ તથા સારી વસ્તુઓ પ્રાપ્ત કરશો. જો તમે એમ ઇચ્છતા હો કે તમને વિચાર કરવા માટે અને કામ કરવા

માટે અધિક સમય મળે તો ઠીક, અથવા એમ ધારતા હો કે તમારે ઘણા સમય સુધી સખ્ત કામ કરવું પડે છે, તો તમારે એટલું ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે જે કાંઈ અદ્ય સમય તમને મળે છે તેનો તમે પુરેપુરો લાભ લઈ શકો છો કે નહિ ? તમે તે અદ્ય સમય પંજી વ્યર્થ શુભાવતા હશે તો તમે અધિક સમયને માટે ઈચ્છા રાખો તે નિર્વર્થક છે, કારણકે તમે તેનાથી અધિક આગમુ અને અસાવધાન બની જશો.

નિર્ધનતા અને અવકાશના અભાવને તમે આપત્તિરૂપ માનો છો તે તમારી ભૂલ છે. તે આપત્તિરૂપ નથી; છતાં જો તે તમારી આત્મોન્નતિ સાધવામાં બાધક અને તો તેમાં તમારો પોતાનોજ દોષ છે. તમારી અમુક પ્રકારની નિર્બળતાને લઈને તે બાધકારક બની ગયેલ છે. જે દોષનું તમે તેનામાં આરોપણ કરો છો તે વસ્તુતઃ તમારામાં જ છે. તમે પોતે જ તમારાં ભાગ્યના નિર્માતા છો, એ વાતને બરાબર સમજવા ચત્ર કરો. જેવા કાર્યમાં તમે તમારા મનને રોકશો તેવું તમારું ભાગ્ય ઘડાશે અને જેમ જેમ એ વાતને સમજવા તથા અનુભવવા લાગશો તેમ તેમ તમારું દુઃખ સુખરૂપ બનવા લાગશે અને પ્રતિકૂળતા અતુકૂળતાના રૂપમાં બદલાવા લાગશે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો જેને તમે દુઃખ અને વિપત્તિનું કારણ માનો છો, તે સુખ અને આનંદનું કારણ બની જશે. તે સમયે તમને તમારી નિર્ધનતાથી આશા, સાહસ અને સંતોષની પ્રાપ્તિ થશે અને અવકાશના અભાવને લઈને કામ કરવાના પ્રસંગને હાથમાંથી જવા ન દેવાની યુદ્ધિ તમારામાં જન્મીત થશે. જેવી રીતે સૌથી મલીન ભૂમિમાં સુંદર સુગંધિત પુષ્પો ઉત્પન્ન થાય છે, તેવી રીતે નિર્ધનતાની અંધકારમય ભૂમિમાં દયાલુતાના અનુપમ અને મનોહર પુષ્પો ખીલી નીકળશે. જ્યાં આપત્તિઓની સામે થવું પડે છે અને પ્રતિકૂળ અવસ્થાઓને પરાજીત કરવામાં આવે છે, ત્યાં આગળ ભલ્લમનસાઈ અને એકનિષ્ઠા પ્રકટ થઈ પોતાના ગુણનું જ્ઞાન કરાવે છે.

તમે કોઈ દુષ્ટ અને નિર્દય શેઠના નોકર હો જે તમારી સાથે અસહ વ્યવહાર કરતો હોય; તો પણ તમારે એ વાત તમારાં ભલાં માટે આવશ્યક સમજવી જોઈએ, તમારો શેઠ તમારી સાથે અસહ વ્યવહાર કરે, તોપણ તમારે તેની સાથે અત્યંત સહ્યતાપૂર્વક વર્તવું જોઈએ. હમેશાં સંતોષ અને હનિદ્રયનિશ્ચહની ટેવ પાડો. જે નુકશાન તમને પહોંચ્યું હોય તેનાથી માનસિક અને આત્મિક શક્તિ પ્રાપ્ત કરવાનો મહાન લાભ મેળવો. આ પ્રમાણે વર્તવાથી તમે એક આદર્શરૂપ બની જશો અને તમારા શેઠ ઉપર તમારો પ્રભાવ પડવા લાગશે. તે પોતાના અસહ વ્યવહારથી લક્ષિત બનશે, અને તે સાથે તમારામાં એવું ઉચ્ચ કોટિનું આત્મિક બળ વધી જશે કે જેને લઈને તમારા મનમાં સારા વિચારો ઉત્પન્ન થશે. તમે દાસ છો એવો ભૂતમાં પણ ખ્યાલ ન કરો, પરંતુ સચ્ચારિત્ર અને સહવ્યવહારથી તમારામાં ઉચ્ચ વિચારો ઉત્પન્ન કરો. બીજાના દાસ હોવાનો ખ્યાલ કર્યા પહેલાં તમે વિચાર કરો કે

પ્રતિકૂળ અવસ્થામાંથી છુટવાનો અમોઘ ઉપાય.

૨૯

તમે પોતે તમારી કુવાસનાઓના દાસ છો કે નહિ ? અંતરમાં ઉઠા ઉતરી ખુબ વિચાર કરો અને તમારા પોતાના દોષો શોધી કાઢવામાં લેશ પણ સંકોચ ન કરો. કઠોર હૃદય બનીને તમારા દોષો તપાસો. સંભવ છે કે તમને તમારી અંદર નીચ અને કુત્સિત વિચારો માણુમ પડે અથવા તમને હમેશનાં જીવન અને વ્યવહારમાં ખરાબ ટેવો પડી ગઈ હોય. એવા નીચ વિચારો અને ખરાબ ટેવોને તિલાંજલી આપો. ઇન્દ્રિયોનું દાસત્વ ન સ્વીકારો. પછી તમે કોઈ પણ માણસનું દાસત્વ કરી શકશો નહિ. જ્યાં સુધી તમે તમારા પોતાના દાસ બની રહ્યા છો ત્યાં સુધી તમે બીજાના દાસ છો. તમે ઇન્દ્રિયોને તમારે વશ કરી લેશો એટલે તમારી સઘળી પ્રતિકૂળ અવસ્થાઓ અદૃશ્ય થશે અને સઘળી કઠિનતાઓ દૂર થઈ જશે.

કોઈ પણ વખત એવી ફરિયાદ ન કરો કે ધનવાન લોકો તમને દુઃખ દે છે. શું તમને એવો સંપૂર્ણ વિશ્વાસ છે કે જો તમારી પાસે દ્રવ્ય હોય તો તમે કોઈને પણ દુઃખ ન આપત ? નિરંતર સ્મરણમાં રાખો કે જગતનો એવો અવિચ્છેદ્ય નિયમ છે કે જે કોઈ આને કોઈને દુઃખ દે છે તે કાલે અવશ્ય દુઃખ પામશે જ. ગરીબ અને તવંગર સર્વની બાબતમાં આ નિયમ લાગુ પડે છે. એ પણ સંભવિત છે કે તમે પૂર્વ જન્મમાં ધનાઢ્ય હશો અને બીજા લોકોને દુઃખ આપ્યું હશે, જેનું ફળ આ જન્મમાં ભોગવો છો. આથી વિશ્વાસ અને દૃઢતા પૂર્વક અભ્યાસ કરો. હમેશાં સ્મરણમાં રાખો કે જે કોઈ બને છે તે કર્માનુસાર જ બને છે. મનુષ્ય જેવાં કાર્યો કરે છે તેવું ફળ પામે છે. કોઈ કોઈને સુખ વા દુઃખ આપતું નથી. મનુષ્ય પોતે જ પોતાનાં સુખ દુઃખનો કર્તા છે. જેવા એના વિચારો હોય છે, તેવીજ તેની બાહ્યાવસ્થા પણ હોય છે. તેથી મનુષ્યમાત્રે પોતાના આંતરિક દેવો શોધી કાઢવા સખત પ્રયાસ કરવો જોઈએ. આ વિષયમાં ઉદાસીનતા ધારણ કરવાથી આત્માને જેટલી હાની થાય છે તેટલી સંસારમાં અન્ય કોઈ પણ વસ્તુથી થતી નથી. જે લોકો પોતાના દોષો શોધી કાઢવામાં બેદરકાર રહે છે તેઓ પોતાના આત્માને દિવસાનુદિવસ અવનત અને પતિત દશાએ પહોંચાડે છે. તેથી જે રીતે બની શકે તે રીતે પ્રત્યેક મનુષ્યે પોતાના દોષોનું અન્વેષણ કરવા યત્નશીલ બનવું જોઈએ. નિરંતર ધ્યાનમાં રાખો કે તમારા વિચારો તથા કાર્યો વિશુદ્ધ, પવિત્ર અને નિર્દોષ હોવા જોઈએ. જો એવા ન હોય તો કદાપિ તેની પ્રશંસા ન કરો. એમ કરવાથી તમારી એકનિષ્ઠા અને ભક્તમનસાધની છાપ મજબૂત પડશે અને તમને સુખની સામગ્રી ઉચિત સમયે સ્વતઃ પ્રાપ્ત થશે.

(અપૂર્ણ)

જૈન દષ્ટિએ લો. મા. તિલક.

લો. મા. તિલકની દેશસેવાથી કોણ અભણ્યું છે? એમના અવસાને હિંદને શોકજનક સ્થિતિમાં મૂક્યું છે. એમનું પૂરેપૂરું વિશાળ સ્વરૂપ સમજવા માટે અત્યંત દીર્ઘદષ્ટિની આવશ્યકતા છે. માત્ર હિંદીઓનાં હૃદયજ એ ખોટા યથાર્થ અનુભવે છે; અને કોઈક ભાગ્યા તૂટ્યા શબ્દોમાંજ પોતાની લાગણી પ્રકટ કરી શકે છે.

એકવીશમે વર્ષે ઐઝ્યુએટ; ન્યૂ ઇંગ્લીશ સ્કૂલ અને ફર્ગ્યુસન કૉલેજના સ્થાપક, ધારાસભાના ભૂતપૂર્વ સભાસદ, મરાઠા અને કેસરી પત્રના પચ્ચીશમે વર્ષે તંત્રી, સ્વદેશ સેવાની ખાતર માંડલેના એક કેદી, છ વર્ષની કેદ ભોગવ્યા છતાં રાજકીય પ્રવૃત્તિમાં ચાલુ રાખેલો અવિરત પ્રયત્ન, હિંદીઓને રાજતંત્રની નીતિ સર્વાંગે સમજાવીને ઘડી આપનાર, લોકમાન્યપણું સર્વવ્યાપક હોવા છતાં સાદું જીવન, નિરભિમાનતા અને નીકરતાથી સંયુક્ત અને કૌંઝસના સંચાલક, વિગેરે વિગેરે:—

આવી ભરચક જીંદગીનું અવલોકન એક દષ્ટિપાતમાં કોણ કરી શકે? એમાં પ્રકટ થયેલા વિરલ ગુણો એમાં દર્શાવેલા સમર્થ વિચારો, અને એમાં કરેલી મહાન સ્વદેશ સેવાની કાંઈક ઝાંખી કરવા પુરતુંજ આપણી બુદ્ધિ કામ કરી શકે.

તેમની જે જે બાહ્ય પ્રવૃત્તિઓ જનસમૂહમાં જોવામાં આવી છે તે તે બાહ્ય પ્રવૃત્તિઓ તેમના અંતરંગ વિચારને અનુકુળ હોઈ પ્રશસ્ય અને પૂજવાને યોગ્ય ગણાઈ છે. જૈન દષ્ટિ પણ વિચાર અને વર્તનને સુવર્ણ અને સુગંધના દર્શાવકે વખાણે છે. તેથીજ જૈન દર્શનમાં શ્રદ્ધા અને ચારિત્ર ઉપર પ્રત્યેક વ્યક્તિ પરત્વે ખાસ વજન આપવામાં આવ્યું છે. જ્યારે પ્રાકૃત મનુષ્યો મનુષ્યની બાહ્ય સેવાની કદર કરતા હોય છે ત્યારે જૈન દષ્ટિ કે જે હંમેશાં ગુણોનેજ પૂજતી આવી છે, અને અંતરંગ ગુણોને સુખ્ય સન્માન આપતી આવી છે તે દષ્ટિએ લો. મા. તિલકનું જીવન કેટલું ઉન્નત હતું તે જરા તપાસીએ.

સંસ્કૃત ભાષાના તથા વેદાંતાદિ ધાર્મિક ગ્રંથોના અભ્યાસી તરીકે સમર્થ વિક્ષાન છતાં પોતાની શક્તિનો ઉપયોગ મોટે ભાગે રાજકીય ક્ષેત્રની પ્રવૃત્તિમાં એમણે જીવનભર કર્યો છે એમ કહેવામાં આપણે જરા પણ ભુલતા નથી. રાજકીય ક્ષેત્રની પ્રવૃત્તિનો હેતુ પ્રજાને સ્વરાજ્યના જન્મ સિદ્ધ હક્કની પ્રાપ્તિ કરાવવા રૂપ એમના હૃદયમાં જ્વલત હતો. જૈન દષ્ટિએ મનુષ્યના અનેક વ્યાપક ગુણોમાંનો એ એક ગુણ છે. કેમકે સ્વદેશ સેવામાં દુઃખી મનુષ્યોનો ઉદ્ધાર કરવો એ મહાન સૂત્ર ગ્રહણે અંતર્ગત થયેલું છે. એમનું હૃદય સરકાર તરફ કેવું હતું એ જ્ઞાનીગમ્ય હકી-

જૈન દૃષ્ટિએ લોકમાન્ય તિલક.

૩૬

કત હોઈ આપણા બુદ્ધિના વિષયની બહાર છે. પરંતુ એમણે લખેલા એક મિત્ર તરફના પત્રમાં પારદર્શક રીતે દેખાઈ આવે છે કે સરકાર તરફ એમનું વલણ દેખ કે તિરસ્કારવાળું નહોતું પરંતુ વફાદાર રહી દૃઢતાથી હિંદના લોકોને સ્વરાજ્ય પ્રાપ્ત કરાવી આપવા તરફ અને તે આતર સરકાર તરફથી પોતાના અંગે થતી પ્રત્યેક પ્રકારની અવગણના સહન કરી લેવા તરફ હતું અને અથાગ આત્મબળવડે પોતાની ધારેલી મુશ્કેલી બર ન આવે ત્યાં સુધી અશ્રાંત શ્રમમાંથી પાછા હઠવાની પોતાની વૃત્તિને પૂર્વ જન્મના સંસ્કારોથી નાબુદ કરેલી હતી. “વિઘ્નૈઃ પુનઃ પુનરપિ પ્રતિ-
હન્યમાનાઃ પ્રારબ્ધમુત્તમજના ન પરિત્યજંતિ” એ નીતિ વાક્યને યથાર્થ રીતે પોતાના આત્મ શુભો સાથે વણી દીધું હતું.

માંડલેમાં જ્યારે રાજપ્રતિનિધિ તરફથી પરહેજ કરવામાં આવ્યા ત્યારે તેમના અગાધ આત્મબળે પામરતા નહીં સ્વીકારતાં ત્યાં ભગવદ્ ગીતાનું રહસ્ય લખવું શરૂ કર્યું. અને પૂર્વ પશ્ચિમના વિદ્વાનોના વિચારોનું સમ્મેલન કરી-પશ્ચિમના જડવાદને આર્યાવર્તના અધ્યાત્મવાદ સાથે વિરોધી કરાવી. પોતાની વિદ્વત્તાનો પરિચય જ્યારે તેઓ કેદમાંથી છુટ્યા ત્યારે લગભગ નવસો પાનાનું સુંદર સાહિત્ય જનસમાજ સમક્ષ પ્રકટ કરી યથાર્થ રીતે બતાવી આપ્યો છે.

ભગવદ્ગીતામાં એમણે કર્મયોગ સિદ્ધ કર્યો છે અને:—

“તસ્માદસક્તઃ સતતં કાર્યં સમાચર

અસક્તોઽચરન્ કર્મ પરમાપ્નોતિ પૂરુષઃ । ”

અર્થાત્—“તેટલા માટે હે મનુષ્ય ! આસક્તિ રહિતપણે પુરુષાર્થ કર ! તેથી જ તું પરમપદની પ્રાપ્તિ કરી શકીશ. ”

—એ સૂત્રને હૃદયમાં સતત ધારણ કરી પોતાનું જીવન કર્મયોગમાં વીતાવ્યું છે. એ કર્મયોગ સાથે જૈનદૃષ્ટિને શું સંબંધ છે, અથવા એમના કર્મયોગ સાથેના વિચારો જૈન દર્શનને તદન સાનુકૂળ છે કે કેમ ? એ હકીકતની વિગતમાં અમે અહીં દેતરવા માગતા નથી. પરંતુ ગીતા રહસ્યમાં કોઈ કોઈ સ્થાને એમણે જૈન દર્શન ઉપર એવા વિચારો દર્શાવેલ છે કે “જૈન ધર્મની પેઠે ઔદ્ધ ધર્મ પણ વૈદિક ધર્મ રૂપ પોતાના પિતા પાસેથી જોઈએ તેટલો મીલકતનો હિસ્સો લઈ કોઈ કારણને લીધે બુદ્ધા નીકળેલા પુત્રસ્થાને છે. ”—એમના જેવા વિદ્વાનને જૈન દર્શનની સૂક્ષ્મ હકીકતો બાણવાના અભાવે અપૂર્ણ માહિતીવાળી સ્થિતિમાં તેમ લખવું પડ્યું હશે; જેથી દિલગીરી દર્શાવ્યા વગર ચાલતું નથી કે લગભગ ત્રણ વર્ષ પુર્ણ થયાં જુજર ભાષામાં ગીતા રહસ્ય ભાષાંતર થઈને બહાર પડ્યું છતાં જૈન દર્શનના

૩૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

કોઈ પણ ખાસ અધ્યાસીએ જૈન દર્શન તરફનો આ આક્ષેપ ફલીલ પૂર્વક સમૂળ નિવારણ કરવાનો અદ્ય પ્રયાસ પણ તેમના કર્ણગોચર કર્યો નથી.

જૈન દષ્ટિ ડિઝિમ વગાડીને કહે છે તેમ આપણે શુદ્ધાધિક મનુષ્યો તરફ પ્રેમ રાખતાં રાખતાં તે તે શુદ્ધો ભવિષ્યમાં પ્રાપ્ત કરવાના અધિકારી થઈએ છીએ અને જે કાંઈ તે શુદ્ધોનું અનુકરણ થઈ શકે અને આપણો આત્મા જેટલો અંશે ઝીલી શકે તે યથાશક્તિ જીવનમાં ઉતારવા પ્રયત્ન કરવો એ આપણું કર્તવ્ય છે.

જૈન દષ્ટિએ મૈત્રી પ્રમોદ અને કાંઈકેય ભાવનાના અંશે લોભ માં તિલકમાં સંગઠિત હતાં એમ એમના આખા જીવન ઉપરથી જોઈ શકાય છે. એમનું હૃદય ઉત્તમ અને પારદર્શી હતું. એમના હૃદયનો વેગ વિનિત પક્ષ (moderate) ની દષ્ટિએ હદ ઉપરાંત સાહસિક હતો. પરંતુ એમના હૃદયની શુદ્ધતા અને લોકોનો મોટો ભાગ એમને દેવ તરીકે માનતો છતાં પરિપૂર્ણ સાદાઈ હતી એ નિર્વિવાદ છે.

એમના જવાથી હિંદુસ્થાન વિષમ સ્થિતિમાં આવી પડ્યું છે તો પણ કુદરતની શુભકારી ઇચ્છા ઉપર શ્રદ્ધા રાખી મનુષ્યો પોતાના જીવનમાં એમના સદ્ગુણો પ્રકટાવશે; તો એ મહાપુરૂષ મૃત્યુ પામ્યા છતાં અમર છે એમ પ્રત્યેક હૃદયને આશ્વાસન મળશે.

કૃત્તેહચંદ ઝવેરભાઈ.

તત્ત્વજિજ્ઞાસુ સજ્જનો પ્રત્યે પર્યુષણ પ્રસંગે બે બોલ.

લે૦—મુનિમહારાજશ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.

ન્હાલા વીર બંધુઓ તથા બહેનો !

આપણે પ્રતિવર્ષ પર્યુષણ પ્રસંગે ભારે ઉત્સાહથી મોટા સમુદાયથી સહેજે એકઠા મળી સુગૃહનો જોગ હોય તો તેમની સમીપે કલ્પસૂત્ર જેવા પવિત્ર આગમના અર્થનું શ્રવણ કરીએ છીએ, જેમાં આપણા અતિ આસન્નોપકારી ભગવાનશ્રી મહાવીર પ્રભુના સચિત્તર ચરિત્રનો સમાવેશ થાય છે. એ પ્રભુના અતિ ધોધધાયક અદ્ભૂત ચરિત્રમાંથી આપણે ધારીએ તો ઘણું એક ગૃહણ કરી શકીએ અને તેની જરૂર પણ ઘણી છે. કલ્પસૂત્ર જેવા પવિત્ર શાસ્ત્ર દ્વારા ભગવાન મહાવીરપ્રભુનું પવિત્ર ચરિત્ર સાંભળનાર તેના અનુયાયી સાધુ-સાધ્વીઓ તથા શ્રાવક શ્રાવિકાઓ બે તેને અંતરમાં ઉતારે તો તેઓ પોતે કેટલા બધા પૂજ્ય-પવિત્ર બનવા પામે ?

તત્વજિજ્ઞાસુ સજ્જનો પ્રત્યે પશુપક્ષ પ્રસંગે બે બોલ.

33

કેવળ રૂઢિની ખાતર વાંચવા કે સાંભળવા કે સાંભળવા માત્રથી નહિ પણ સ્વ કર્તવ્ય ધર્મ તરીકે વિનય બહુમાન પૂર્વક તે પવિત્ર શાસ્ત્ર વાંચવા કે સાંભળવા પૂર્ણ લક્ષ રખાય તોજ ઉત્તમ પરિણામ આવી શકે. આટલા આટલા વર્ષો થયાં પ્રતિ-વર્ષ પ્રભુનું પવિત્ર ચરિત્ર વાંચવાનો તથા સાંભળવાનો સતત અભ્યાસ છતાં પણ આપણું હૃદય દ્રવતું કેમ નથી ? તે વસ્તુ આપણને બરાબર પરિચયવા પામે તો હૃદય જરૂર દ્રવતું જ જોઇએ. પ્રભુએ માતાના ગર્ભમાં રહ્યા છતાં માતા ઉપર અનુ-કંપા કહો કે ભકિત ભાવથી યથોચિત આચરણ કરી આપણને આપણા માતૃપિતા દિક વડીલજનો પ્રત્યે પૂર્ણ ભકિતભાવથી સમયોચિત આચરણ આચરવા સૂચવ્યું છતાં તેની કશી દરકાર કરાય છે ? માતૃપિતાદિક પૂજ્ય જનોની આંતરડી હૃદયીને ધર્મ-નિતિ વિરુદ્ધ સ્વેચ્છાએ ચાલનારા ક્યારે પણ કર્તવ્ય ધર્મથી વંચિત રહીને સુખી થઈ શકે ખરા ? નહીંજ; આવી અનેક ઉપયોગી બાબતો સંબંધી બારીક બાધ એ પવિત્ર શાસ્ત્ર યથાવિધિ સાંભળી તેનો સાર જુદી લેવાના ખપી ભાઈ બહેનો મેળવી પ્રમાદ રહિત પોત પોતાનું વર્તન સુધારવાથી ધર્મના અધિકારી બની ઉભય લોકમાં અવશ્ય સુખી થવા પામેજ; આ કાળના જીવોને વડે જડ તરીકે ઓળખાવ્યા છે તેથી તેમને શુદ્ધ માર્ગનો યથાર્થ બાધ થવો અને પરિણમવો દુર્લભ અને માયા પ્રપંચ મૂકી શુદ્ધ મન વચન કાયાથી તેનો યથાર્થ અમલ કરવો તેમજ તે વળી અત્યંત દુર્લભ છે. તેમ છતાં તેઓ પણ દ્રઢ અભ્યાસ અને વૈરાગ્યના બળથી દોષ સુસુદાયનો હાસ (ઓછાશ) કરી પાત્રતા મેળવી પવિત્ર ધર્મરત્નના અધિકારી બનીને અવશ્ય સુખી થઈ થકે છે. આપણ સહુને પણ ઉચિત છે કે આપણમાં જડ ઘાલીને રહેલા દેષ-શુદ્રતાદિક દુષ્ટ દોષોને દુર કરવા અને ક્ષમા-સમતા ગંભીરતાદિક સદ્ગુણો પ્રાપ્ત કરવા પૂર્ણ કાળજી રાખતા રહેવું. ન્યાય-નીતિ પ્રમાણિકતાને તો ધર્મની દરકાર કરનારે અવશ્ય આદરવાની જરૂર છે. એનાથી વેગ-જા રહી ધર્મને પામવા ઇચ્છવું એ વંધ્યાને પુત્રની પ્રાપ્તિ કરવા ઇચ્છવા જેવું અશક્ય છે. ખરા ધર્મની પ્રાપ્તિ ત્યારેજ થઈ શકે કે જ્યારે આપણે સત્યની ખાતર પ્રાણપર્ણ કરવા તત્પર થઈએ. પ્રાણાન્તે પણ ન્યાય નીતિને ન તણએ. વળી સહુને આપણા પ્રાણ આત્મા સમાન લેખીએ. પરને દુઃખી દેખી તેનું દુઃખ દુર કરવા યથા ભકિત પ્રયત્ન કરીએ અને સુખી તથા સદ્ગુણી બની દેખી દીલમાં રાજ થઈ તેવા સદ્ગુણી બનવા ઉચિત આચરણ દઢતાથી કરીએ અને ગમે તેવા નીચ કાર્ય કરનાર પ્રત્યે પણ દ્રેષ લાભ્યા વગર તેને સુધારવાનું બની શકે તો કરૂણા લાવી તેમ કરીએ. છતાં તે સુધરી નજ શકે એમ જણાય તો પણ શક્ય હિત કાર્ય કરવા સાવ ધાન રહીએ તોજ આપણે સર્વજોગત ધર્મરત્નની રક્ષા કરી તેની સાર્થકતા કરી

૬૪

શ્રી આત્માનાંક પ્રકાશ.

શક્તિએ. ક્રોધ-માન-માયા-લોભ કષાય રહિત નિર્દોષ સ્ફટિકરત્ન સમાન નિર્મળ આત્માનો ધર્મ છે તે રાગ-દ્વેષ મળથી સલીન થાય છે, રાગ દ્વેષની ચિક્ષાશથીજ કર્મ બંધ થાય છે અને તેથીજ જન્મમરણ વડે સંસારબ્રમણ થાય છે. તે અવંતા કુખ માંથી બચવા રાગદ્વેષાદિક દોષોથી દૂર રહેવું જોઈએ એટલે કે જે જે નિમિત્તોથી રાગ દ્વેષ વધે તે તે નિમિત્તો તજવાં અને જે જે નિમિત્તોથી રાગદ્વેષાદિક ઘટે તે તે નિમિત્તોનું સેવન કરવા લક્ષ આંધવું. જ્યાં સુધી પરાયા દોષજ નેવાની, બાણવાની કે આવાની કુટેવ દૂર કરી ન શકાય ત્યાં સુધી આપણામાં દોષનોજ વધારો થવાનો. દોષનો ઘટાડો તથા શુષ્ણનો વધારો ત્યારેજ થઈ શકે કે જ્યારે દોષદ્રષ્ટિ તણ શુષ્ણ ચૂકણ કરતાંજ શીખીએ-પરનિહાનો ઢાળ તણએ અને શુષ્ણ-શુષ્ણીની પ્રશંસા-અનુ મોહના કરી તેનો યથાયોગ્ય આદર કરતા રહીએ. આપણામાં શુષ્ણનો ગંધ સરખો ન હોય છતાં ખોટી કુલ મારીએ અને સામામાં અનેક સદ્ગુણો હોય છતાં તેને વખાણવાને બદલે ઉલટા કવખોડીએ. આવાં અપલક્ષણથીજ આપણી અધોગતિ (પત્તી) થઈ રહી છે. તેમાંથી બચવુંજ હોય તો તે અપલક્ષણ તજવાંજ જોઈએ. નવરા નિરૂણથી નળળાં માણસોને પરનિહા કરવી વધારે :ગમે છે, જેથી પરિણામે તેઓ બહુ દુઃખી થાય છે. સજ્જનો સદા ચેતતા રહીને સુખી થાય છે. સજ્જનો અંદન જેવા શીતળ પ્રકૃતિનાં હોઈ સ્વપરને હિતરૂપ થાય છે, પવિત્ર વિચાર વાણી અને આચરણ યોગે તેઓ અનેક જનોને ઉપકારક થઈ શકે છે, અલૌકિક ક્ષમા, મૃદુતા, નમ્રતા સરલતા, નિર્લોભતા, જિતેન્દ્રિયતા, દયાલુતા, સત્યતા, પ્રમાણિકતા, નિરુદ્ધતા નિર્લોપતા અને સુશીલતાદિક સદ્ગુણો વડે તેઓ સારી આલમને ઉપકારી બને છે. દુર્ગુણ માત્ર તેમનાથી દૂર રહે છે, જ્યારે સદ્ગુણો તેમનામાં સહેજે આવી વસે છે. તેઓ દેવતાઓને પણ વંદાલા લાગે તેમ છે. તેમના સદ્ગુણો સહુ કોઈને આકર્ષી લે છે. તેમ છતાં તેઓ સ્વાશ્રયીપણે આત્મજ્ઞાન, આત્મશ્રદ્ધા, આત્મશ્રમણ અને આત્મવીર્યમાંજ વૃત્તિ સ્થાપી રાખનારા હોય છે. તેમના અલૌકિક પ્રભાવથી કંઈક ભલ્લાત્માઓ સન્માર્ગને આદરી સુખી થાય છે. કલિકાલમાં પણ અપૂર્વ શીતળતા ઉપભવનારા આવા સત્પુરુષો હોય છે. તેમનું શરણ આપણને હો ! જેથી આપણે પણ સદ્ગુણી અને સદ્ગુણાનુરાગી બની ઉભય લોકમાં સુખી થઈએ.

ધતિશમ.

રૂ. ૨૦૧ નું ઇનામ.

સર્વે જૈન દેવતાંબર મૂર્તિપૂજક લાઇઓને તથા બહેનોને બંધર આપવામાં આવે છે કે શ્રી રાજનગર જૈન દેવતાંબર મૂર્તિપૂજક ધાર્મિક ઇનામી પરીક્ષાની સંસ્થા તરફથી છ કર્મશ્રેય, પંચસંશ્રુત અને કમ્મપયડીની સૂક્ષ્મ વિચાર સાથેની પરીક્ષા તા. ૩૦ જાન્યુઆરી ૧૯૨૦ સંવત ૧૯૭૬ના બાહરવા વદિ ૬ રવિવારના રોજ અમદાવાદ ડાશીવાડાની યોજનામાં વિદ્યાશાળાના મકાનમાં દિવસના બાર વાગતાં લેવામાં આવશે. આ પરીક્ષામાં પહેલે નંબરે પાસ થનારને શ્રી તત્ત્વવિવેચક સભા તરફથી રૂ. ૨૦૧) નું ઇનામ આપવામાં આવશે. જેઓ આ પરીક્ષા આપવા ઇચ્છતા હોય તેઓએ તા. ૬ ડી સપ્ટેમ્બર ૧૯૨૦ સંવત ૧૯૭૬ ના બીજા શ્રાવણ વદિ ૮ ની સાંજ સુધીમાં નીચેના સરનામે પહોંચે તે પ્રમાણે યોજાવું નામ, જ્ઞાતિ, ઉમ્મર, ધર્મ અને રહેવાનું ઠેકાણું લખી અરજી મોકલી આપવી. આ તારીખ પછી ઠેકાણી અરજી લેવામાં આવશે નહિ.

ડાશીવાડાની યોજ,

અમદાવાદ.

ઝવેરી ભોગીલાલ તારાચંદ.

સેક્રેટરી શ્રી રા. જૈન શ્રે. મૂ. ધા. પરીક્ષા.

જીવન-સુધારણાના સન્માર્ગો.

પ્રત્યેક કુટુંબમાં અવશ્ય રાખવા અને વાંચવા લાયક અત્યુત્તમ લેખનો સંગ્રહ

પ્રયોજક—વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ શાહ, બી. એ.

જીવનમાં નવીન ઉત્સાહ રેડનાર, નવીન ચૈતન્ય જગાડનાર, અપૂર્વ આનંદ અને શક્તિ પ્રેરનાર તેમજ માનસિક શક્તિઓનો અજબ વિકાસ કરનાર ઉમદા સદ્વિચારોથી ભરપૂર આ પુસ્તક પ્રત્યેક સ્ત્રી પુરુષને સ્વપરક્રિત સાધનામાં અમૂલ્ય સાહાય્ય આપનાર ચંદ્ર પટેલ છે. આમાં નિર્દિષ્ટ કરેલા સન્માર્ગો જાણી જીવનયાત્રા સફળ કરવા જરૂર મંગાવો. કિં. રૂ. ૧૧૧ મળવાના ઠેકાણા:—

(૧) શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

(૨) જીવનલાલ અમરશી મહેતા

પીરમશાહ રોડ—અમદાવાદ.

શ્રી જૈન દેવતાંબર એજ્યુકેશન બોર્ડ—

તરફથી લેવાતી “ ધાર્મિક હરિકાવ્યની બંને પરીક્ષાઓના ” અભ્યાસ ક્રમમાં આ વર્ષને માટે કંઈ પણ ફેરફાર કરવામાં આવ્યો નથી. જેથી પ્રથમના અભ્યાસ ક્રમ મુજબ ઉમેદનારોએ તૈયાર થવું.

પરીક્ષાનો દાખમ પણ આગળ મૂજબ દીસેબર મહીનાના છેલ્લા રવિવારનો છે.

છાટાલાલ વી. સોફે બી. એ.

મોહનલાલ બી. ઝવેરી બી. એ.

આન. સેક્રેટરીઓ.

આધ્યાત્મિક ઉન્નતિ.

શારીરિક અને માનસિક ઉન્નતિ, ઉત્સાહના પ્રબળ પ્રભાવે થાય છે, એ જાણવા પછી આધ્યાત્મિક ઉન્નતિ ઉપર થોડુંક કહેવાની જરૂર છે. શારીરિક અને માનસિક ઉન્નતિમાં જેટલી અગત્ય ઉત્સાહ ધરાવે છે તેથી વિશેષ અગત્ય આધ્યાત્મિક ઉન્નતિનીમાં છે. એનું કારણ બહુ થોડા મનુષ્યો જાણે છે આધ્યાત્મિક ઉન્નતિ એ આત્માની ઉન્નતિ સાથે સંબંધ ધરાવે છે, અને શરિર અને મન કરતાં પણ આત્મા પ્રથમ અગત્યનો હોવાથી તે ઉન્નતિમાં ઉત્સાહની પ્રથમ પંક્તિની અગત્ય ધરાવે છે. તેમ હોવાથી તેની પાછલ લેવો જોઈતો શ્રમ પણ સર્વથી વધુ હોવો જોઈએ અને તેથી તે પાછળ વખતનો ભોગ પણ મોટો આપવો પડે એ સ્વભાવિક છે. આધ્યાત્મિક ઉન્નતિ સૌથી શ્રેષ્ઠ હોવાથી તેને પામ કરતાં ઘણીજ મહેનત પડે છે, અને કેટલાક પ્રસંગોએવા આવી પડે છે કે જે વખતે નિરાશા પણ ઉત્પન્ન થાય છે. એ નિરાશા નહિ થાય તે માટે ઉત્સાહની જરૂર મોટી છે. અમુક સ્થિતિ પામ થાય નહિ ત્યાં સુધી નીરુત્સાહને સ્થાન આપવું ન જોઈએ, અને જે વખતે તેવી સ્થિતિ ઉત્પન્ન થવાનો સંભવ જણાય તે વખતે બહુ સાવધાન રહેવું જોઈએ. શારીરિક કે માનસિક ઉન્નતિ તો આંખોથી પણ દેખી શકાય છે, પણ આધ્યાત્મિક ઉન્નતિ ઘણીજ સુક્ષ્મ હોવાથી ચર્મ ચક્ષુથી નજરે પડે એમ નથી. શરિર પુષ્ટ થતું હોય કે થતું હોય તો તે તરતજ આંખોને તથા બીજાઓને માલુમ પડે છે. તેથી દરપણે ઉત્સાહ વધે છે જ. પણ આ આધ્યાત્મિક પુષ્ટિ આંખોથી દેખાતી ન હોવાથી કેટલીક વખત નખળાં મનુષ્યો નિરુત્સાહી થાય છે. તેવો એવી શંકા કરે છે કે આધ્યાત્મિક ઉન્નતિ થઈ હોય તો તે પ્રત્યક્ષ રીતે માલુમ કેમ પડતું નથી ? એવાજ વિચારો થતાં હોય તે વખતે જો કોઈ નિરુત્સાહના વચનો બોલે તો તેની અસર તેના ઉપર તરતજ થતાં તે નિરુત્સાહી થાય છે. પોતે પોતાનું કામ છોડી દે છે, અને પોતાની ઉન્નતિને બદલે અવનતિ કરવામાં કારણ જુદાં થાય છે એ કારણથી જ તમે જે કામ હાથમાં લ્યો તેમાં પૂર્ણ ઉત્સાહ રાખો અને જો તમે કાર્યમાં ઉત્સાહ ઉત્પન્ન થતો ન હોય તો તે કામ થોડો વખત પડતું મૂકી જ્યારે ઉત્સાહ ઉત્પન્ન થાય ત્યારે તે કામ પુનઃ હાથમાં લ્યો. દરેક કાર્યની ફત્તેહવું પ્રથમ પગથીઉં ઉત્સાહ છે, અને નિરુત્સાહ નાશનું પ્રથમ પગથીઉં છે. ઘણીક વખત આપણે બીજાઓને બોલતાં સાંભળીએ છીએ કે અમુક કાર્ય કરતી વખતે મારું મન ના કહેતું હતું અને તે છતાં મેં તે કામ કર્યું તેવું પરિણામ અંરામ આવ્યું. વળી કોઈ બીજો માણસ એમ કહે છે કે અમુક કાર્ય હાથમાં લેતાં, મારા પગ અને હાથની શક્તિ ચુમ થઈ ગઈ હતી. કોઈ એમ કહે છે કે અમુક કાર્ય કરતાં જ મને અપશુકન થયા ને તેથી મને ખાત્રી હતી કે તે પાર પડશે જ નહિ. એ સર્વેનો અર્થ એ છે કે ઉત્સાહથી થતાં કર્મોમાં પ્રિતિનો અંશ રહેલો હોય છે, અને તે અંશ કાર્ય ફત્તેહમંદ થવામાં જે જે સંજોગોની જરૂર હોય છે તે તે સંજોગો ને આકર્ષે છે, અને તેથી તે કાર્ય ઘણું ખર્ચ ઉત્સાહ કાયમ રહે છે તો પાર પડે છે, ઇશુખીરત, નખીસાહેબ, મહમદ, જૈનોના તીર્થંકરો હિંદુઓના ઓવીશ અવતારો વગેરેના ઇતિહાસો, અને નેપોલ્યન બોનાપાર્ટ, રાણા પ્રતાપસિંહ, શીવાજી, રણજીતસિંહ વગેરેની તવારિખો, તેમજ હિંદી રાષ્ટ્રીય કોંગ્રેસની કામકાજની ઉદ્ધા ૩૦-૩૨ વર્ષોની તપશીલ આ વાત કેટલી બધી સત્ય છે તે સાબીત કરે છે.

પારસમણિ-દૃઢ્યતેજ.